

BOHOSLOVCI KRÁLOVÉHRADECKÉ DIECÉZE

***SETKÁNÍ MLÁDEŽE V MADRIDU
CESTOU VIKARIÁTEM PARDUBICE
PRÁCE PERSONALISTKY***

KARMLITÁNSKÁ KNIHKUPECTVÍ

Knihkupectví U sv. Ignáce, Chelčického 8, Jičín, tel.: 493 721 967, e-mail: jicin@kna.cz

a Knihkupectví U katedrály, Velké nám. 36, Hradec Králové, tel.: 495 063 173, e-mail: hradec@kna.cz

Petr Polehla

Jezuitské divadlo ve službě zbožnosti a vzdělanosti

Jezuitské divadlo mělo primárně vzdělávací a výchovnou funkci a bylo zakomponováno do řádového školského systému, jehož cíle lze shrnout do sousloví *docta pietas* (učená zbožnost). Publikace se snaží ukázat, jakou roli hrálo divadlo ve vzdělávání a výchově na přelomu humanismu a baroka. Zabývá se rovněž tím, jak se v řádové dramatické tvorbě odrážely nové formy zbožnosti podnícené ignaciánskou spiritualitou.

Váz., 168 s., 199 Kč, vydalo nakladatelství Pavel Mervart, Červený Kostelec

Vojtěch Vlček

Totalitám navzdory

Předkládaná kniha rozhovorů ukazuje na životě vybraných osobností krutost a zcela zjevnou podobnost obou totalit – komunistické i nacistické – proto byli záměrně vybráni lidé postižení oběma totalitami, ale také obrovskou odvahu a statečnost těchto lidí v boji za svobodu.

Váz., 516 s., 450 Kč

NAKLADATELSTVÍ PORTÁL

Portál – Portál, s. r. o., Klappova 2, 182 00 Praha 8, www.portal.cz

www.facebook.com/nakladatelstvi.portal

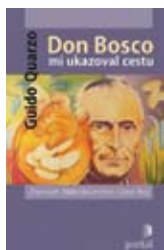
Thomas Moore

Žít jako hra na osmnáct jamek

Příběhy z golfového greenu

Osmnáct fiktivních příběhů uvádí čtenáře do světa golfu, který je v autorově pojetí zároveň hracím polem (greenem) našeho života. Golf hraje v jednotlivých příbězích roli „hry na život“, zenového příběhu se skrytým tajemstvím, které musí čtenář spolu s protagonisty rozlušknout nebo pochopit, aby našel klíč, který se skrývá nejen v přesném úderu a nastavení golfové hole, ale také v postoji a myšlenkovém rozpoložení hráče, v jeho nasměrování vzhledem k vlastním životu. Jednotlivé herní situace v golfu jsou autorovi inspirací k jejich rozvíjení ve hře života: hole in one – štěstí ve hře, neštěstí v lásce; falešná hra – zahrávání si se zlem; nestálost ve hře – nestálost v životě a v partnerském vztahu; soustředění na jediný bod – hledání toho podstatného v životě.

Váz., 216 s., 325 Kč

Guido Quarzo

Don Bosco mi ukazoval cestu

Životopis blahoslaveného Dona Ruy

Inspirován vlastním životopisem Dona Boska (česky Můj život pro mladé) sepsal italský spisovatel Guido Quarzo „vlastní“ životopis prvního nástupce zakladatele salesiánů. Nejde zcela o fikci, autor vychází z životopisných pamětí salesiánského kronikáře G. B. Lemoyna, z historických studií a ze salesiánských archivů. Michal Rua byl mezi prvními chlapci, kteří se stali nejbližšími spolupracovníky Dona Boska, asistenty mladých a jeho nepostradatelnými pomocníky. Kniha je inspirujícím úvodem do historie salesiánského díla, ale zároveň splněním dluhu, který hagiografická literatura dosud měla vůči osobnosti dona Ruy.

Brož., 104 s., 149 Kč

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1, tel./fax: 224 818 757

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz, knihkupectvi@paulinky.cz, objednavky@paulinky.cz

Adrienne von Speyr

U Boha a u lidí

Úvahy a modlitby

Kniha švýcarské lékařky, mystičky a autorky mnoha teologických a duchovních knih. Modlitby, to jsou milníky na každodenní cestě člověka k Bohu. A ta může být někdy přímá a radostná, jindy zas obtížně klopýtavá.

Brož., 112 s., cena 140 Kč

Hodina adorace s Ježíšem Mistrem

Malý letáček, který se však může stát neocenitelným pomocníkem při modlitbě. Toho, kdo chce strávit hodinu adorace v rozhovoru s Ježíšem Mistrem, Cestou, Pravdou a Životem, provede jejími etapami: Setkání s Mistrem, Naslouchání Ježíši Pravdě, Kráčení s Ježíšem Cestou, Dialog s Ježíšem Životem.

Malé leoporelo, 8 Kč

Růženec

Vysvětlení struktury růžence obsahuje jednotlivá tajemství i všechny texty modliteb, které se při růženci modlí (Apoštolské vyznání víry; Otčenáš; Zdrávas Maria; Sláva Otci; Zdrávas, Královno). Ideální pro každého, kdo si není jistý anebo se chce modlitbu růžence teprve naučit.

Malé leoporelo, 8 Kč

Dopis národního ředitele Papežských misijních děl k Misijní neděli 23. října 2011

Milí přátelé misií,

byl to pro mě velmi vzácný čas, když jsem měl možnost se setkat s Matkou Terezou. Utkvělo mi v srdci, když na pěti prstech ruky vysvětlovala tajemství misijní práce. Říkala: „Uvědomte si, že když dáváte najíst hladovým, napít žíznivým, těšíte zarmoucené, ošetřujete nemocné a ujímáte se chudých, setkáváte se s Ježíšem! On každému takovému člověku při posledním soudu řekne pět velmi důležitých slov: „Tys to udělal pro mě!““ Příležitostí k takovýmto setkáním s Ježíšem v chudých a trpících je dnes víc než dost. Ze statistik organizace UNICEF se dozvídáme, že miliony dětí „zmizí“ každý rok v černých ekonomikách nebo jsou pašovány ze země do země, často kvůli sexuálnímu službám. Každou minutu zemře na AIDS dítě mladší 15 let a další se nakazí. 171 milionů dětí pracuje v riskantních podmínkách – v továrnách, dolech a zemědělství. Asi 8,4 milionu dětí trpí v nehorších formách dětské práce, včetně prostituce a nevolnictví, kdy splácují práci dluh rodičů.

Svatý otec Benedikt XVI., který každoročně vyhláší Misijní neděli, nás letos vybízí: „Samotný Světový den modliteb za misie není jen ojedinělým momentem v průběhu roku, ale vzácnou příležitostí zastavit se a uvažovat o tom, zda a jak odpovídáme na povolání k misii. Je důležité, aby se jednotliví pokřtění i celá církevní společenství v misii angažovala nikoli sporadicky a občasně, ale trvale, aby se misie stala formou jejich křesťanského života.“ Právě na tuto výzvu máme možnost prostřednictvím Papežských misijních děl konkrétně odpovídat a přispívat k zlepšení situace chudých.

Z České republiky v rámci Misijní neděle podporujeme např. stavbu a opravu 24 kostelů, kaplí, far, klášterů, pastoračních center, domova pro staré a nemocné kněze, nákup jízdních kol a několika aut potřebných pro pastorační činnost. Přispíváme též na léčebné výdaje, biblické kurzy, formační a vzdělávací programy pro mládež a katechisty, kteří jsou velmi potřební zvláště ve velkém množství farností, kam se misionáři dostanou jen několikrát za rok. Celkem letos pomáháme do 11 diecézí v 8 zemích: Malawi, Zambie, Papua-Nová Guinea, Bangladéš, Surinam, Guyana, Srí Lanka a Indonésie. Kromě této sbírky na Misijní neděli dále podporujeme více než 250 000 chudých dětí v 11 zemích. Přispíváme i na formaci několika stovek bohoslovců v 8 misijních seminářích, které bychom našli například v Zambii, Ugandě, Bangladéši, na Šalamounových ostrovech či na Haiti. Z výše uvedeného je vidět, jak hodně je nasazení každého z nás pro misie potřebné.

Chtěl bych vám všem v této chvíli upřímně poděkovat za modlitby, obětovaná utrpení, finanční dary a jakoukoliv jinou pomoc. Podporujete světové misie katolické církve, kvalitní projekty, které jsou pod patronací Svatého otce. Během loňské Misijní neděle jste věnovali téměř 16 milionů korun a spolu s ostatními dary na potřebné děti a bohoslovce v misiích se za minulý rok sešlo celkem přes 26 milionů korun. Věřím, že letošní Misijní neděle přinese požehnání a bude důvodem, aby každého z nás mohl sám Ježíš u posledního soudu přivítat těmi známými pěti slovy: „Tys to udělal pro mě!“ a pozvat nás k sobě domů.

P. Jiří Šlégr
Národní ředitel Papežských misijních děl

OBSAH

Aktuality	4
Servis	7
Téma: Naši bohoslovci	8
Cestou vikariátem Pardubice	12
Zaměstnavatel: biskupství	14
<i>Práce personalistky</i>	
Z biskupství	15
Pozvánky na akce	16
Charitní listy	19

Vydává: Biskupství královéhradecké, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové. Redakce: IKD, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové, telefon: 4 95 063 4 22, e-mail: ikd@diecezezhk.cz, www.diecezezhk.cz/ikd. Vedoucí externí komunikace: Mgr. Barbora Hronová, Šéfredaktor: Mgr. Luděk Bárta, tel.: 737 215 332; redakční rada: P. ICLic. Karel Moravec, P. Mgr. Zdeněk Skalický, ThLic. Ing. Marie Zimmermannová, Ing. Hana Demlová, Mgr. Jaroslava Kopecká, Mgr. Bronislava Halbrštátová, Mgr. Petr Polehla, Ph.D., Mgr. Ludmila Horáčková, Jana Karasová. Sazba a tisk: Tomáš Barčík – design studio, tomas.barcik@design-studio.cz, tel.: 604 726 996, Evidenční číslo: MK ČR E 10261. Měsíčník. Cena: 20 Kč. Roční předplatné: 220 Kč. Bankovní spojení: Raiffeisenbank, a. s., Hradec Králové, č. ú. 1016004393/5500, var. symbol 551, specifickým symbolem je evidenční číslo čtenáře (viz adresní štítek). Uzávěrka příštího čísla: 5. 10. 2011 Vychází s církevním schválením. Redakce si vyhrazuje právo na krácení dodaných textů. Fotografie z titulní strany: Luděk Bárta

CAMINO NEMUSÍ BÝT JEN PRO MLADÉ

(Ib) – Že vyšší věk nemusí znamenat překážku v účasti na slavném caminu, tedy pouti k hrobu sv. Jakuba ve španělském Santiagu de Compostela, si ve dnech od 8. srpna do 17. srpna vyzkoušeli senioři z řady měst východních Čech. Umožnilo jim to Diecézní centrum pro seniory Biskupství královéhradeckého, které se podílelo na organizaci poutního zájezdu, s nímž mohli místo navštívit. Účastníci se dopravili letecky přímo do Santiaga a z města Sarria absolvovali několik závěrečných etap poutní cesty. Ubytování byli v poutních domech v Portomarínu, Arzúe a Santiagu. Z nich každý den vyráželi na cestu a večer je vždy

V cíli putování, autor: Veronika Čepelková

autobus přivezl zpět na ubytovnu. Ráno se opět začínalo na místě, kde předchozí den pouť skončila. Autobus představoval také zálohu pro případ, že by někdo musel ze zdravotních důvodů pochod přerušit. „Počasí nám přálo a téměř jsme nevěřili zprávám z domova, že v Čechách prší, je zima a dokonce si lidé v domech přitápí. Ubytování poskytovalo perfektní zázemí, krásný výhled do údolí a vždy jsme se do něj po denní porci kilometrů vraceli plni dojmů. Po dobu putování jsme měli každý den mši svatou, doplněnou o výborná kázání přítomných kněží. Poznávali jsme se se spolupoutníky ze Slovenska, a zároveň vnímali krásy okolní krajiny se spoustou historických kostelů a klášterů,“ podělila se o dojmy z cesty Anna Matoušková. Do cíle putování – Santiaga de Compostela – došli po šesti dnech se všemi potřebnými razítky v poutnických průkazech tzv. credenciálech. „Ke katedrále jsme se blížili za mírného deště, který však nikomu z nás radost nepokazil, spíše jsme ho brali jako symbol nového křtu. Za oltář ke hrobu sv. Jakuba jsme se dostali až po vystání dlouhé fronty, ale vše – prohlídku, mši svatou, růženec i adoraci – jsme stihli ještě před koncem zavírací doby,“ popsala Anna Matoušková. Kromě hlavního cíle nemohla chybět návštěva mysu Finisterre, nejzápadnějšího bodu evropské pevniny. Dojem z výhledu na nekonečné prostory Atlantiku sice snižovala hustá mlha, ale přesto si poutníci prohlédli na skále připevněné pamětní desky připomínající, že až sem došlo v 15. století poselstvo českého krále Jiřího z Poděbrad. Pouť doplnily tři dny strávené v portugalské Fatimě a Aljustrelu, místě, kde se děti, kterým se Panna Marie ve Fatimě zjevila, narodily.

P. JAMES MANJACKAL PŘIPRAVIL EVANGELIZAČNÍ PROGRAM PRO HLEDAJÍCÍ

Národní centrum Světového apoštolátu Fatimy v ČR v Koclířově u Svitav organizovalo ve dnech 16. – 20. srpna čtyřdenní exercicie pro 600 účastníků z ČR i Slovenska. Následující den v neděli 21. srpna proběhl v areálu Jana Pavla II. celodenní evangelizační program P. Jamese Manjackala, na který přijelo na pět tisíc věřících. Nechybělo mezi nimi mnoho těch, kteří touží po hledání pravdy a často uvíznou v různých pseudonáboženských praktikách, které ve svých důsledcích nemají spasitelný charakter jako křesťanství, ale naopak mohou mít i negativní důsledky. Charismatický katolický kněz z Indie P. James Manjackal, který celé exercicie vedl a hlavní nedělní den evangelizace se svými hosty moderoval, skrze charismata Ducha Svatého nejen zprostředkovává i fyzická uzdravení, ale také skrze Boží Slovo, osobní svědectví pomáhá účastníkům rozlišovat mezi dobrem a zlem. Pro mnohé je jeho služba zcela novým poznáním Pravdy a následně sebepoznáním a často i začátkem nového života.

Hana Frančáková

Pohled na zaplněný prostor areálu Jana Pavla II. v Koclířově, autor: Hana Frančáková

NALEZENY LÉTA ZTRACENÉ OSTATKY PATRONKY JIČÍNA

V nedávné době se týmu historiků podařilo v Jičíně objevit barokní relikviář sv. Sekundiny, který byl nezvěstný takřka sto let. O sv. Sekundině se začalo více hovořit teprve v loňském roce v souvislosti s dvěma obrazy visícími na hudební kruchtě jičínského kostela sv. Ignáce, jejichž autorství bylo nově připsáno mistru barokní malby Karlu Škrétovi. První obraz, nedávno instalovaný v nově otevřené expozici jičínského

P. Pavel Jandejsek a vikariátní asistent Miloslav Fišer při vyjmutí oltářního kamene u oltáře, v němž je ukryt relikviář sv. Sekundiny, autor: Pavel Kracík

ho muzea, zachycuje „Zvěstování Panně Marii“, druhé plátno potom zdobí právě sv. Sekundinu. Jak sdělil historik a jezuita Miroslav Herold, který se zabývá problematikou katakombálních mučedníků, kostra sv. Sekundiny, pocházející z raně křesťanských katakomb v Římě, byla v roce 1651 přivezena jezuitou Mikulášem Lanciem do Jičína, kde se od roku 1658 stala předmětem velké úcty věřících z celého tehdejšího panství. Ta přetrvala po celé 18. století, ale postupně slábla a ostatky pomalu upadaly do zapomnění. Relikviář se nakonec podařilo najít díky opomíjené studii o sv. Sekundině, kterou napsal ve třicátých letech 20. století bývalý profesor jičínského gymnázia a regionální historik František Kaska. Relikviář sv. Sekundiny byl uschován v nitru pravého postranního oltáře v jičínském kostele sv. Ignáce. Má podobu přibližně metr vysoké a metr široké ozdobně vyřezávané rakve, jejíž přední část je místy prosklena. Povrch dřevěného relikviáře je bíle malován a pozlacen. Na toto místo byl uložen v roce 1900, když byla původní barokní výbava nahrazena novým pseudogotickým mobiliářem od jičínského řezbáře Josefa Stoklasy. Pravý postranní oltář sv. Sekundiny, na němž po staletí spočívala schránka s ostatky svěťice, byl tehdy zrušen a nahrazen stávajícím oltářem sv. Františka Xaverského. V rámci této úpravy byl relikviář sv. Sekundiny uschován do vnitřku nového oltáře. Objev relikviáře lze pokládat za významný hned z několika hledisek. Jedná se o pozoruhodný doklad barokního umění, kterému by měla být právem věnována náležitá pozornost a péče. Schránka s ostatky patronky města je rovněž úzce svázána s kulturou a historií tohoto města, v němž v průběhu raného novověku sehrál kult sv. Sekundiny velmi významnou roli. Její objev tak nejen rozšiřuje naše poznatky o zdejší historii, ale rovněž významně obohacuje kulturní dědictví města Jičína. V neposlední řadě nelze pominout aspekt duchovní, neboť městu Jičínu jsou tímto objevem pomyslně navraceny ostatky jeho patronky a ochránkyně.

Pavel Kracík

V JILEMNICI POŽEHNALI OBNOVENOU SOCHU PANNY MARIE

(Ib) – V sobotu 3. září se v Jilemnici u Zvědavé uličky konala malá slavnost. Po více než čtyřiceti letech se na své původní místo vrátila socha Panny Marie Immaculaty. Za hojné účasti veřejnosti a starosty města Vladimíra Richtra ji požehnal jilemnický vikář P. František Mráz. Ivan Václavík, předseda Jilemnického okrašlovacího spolku, který za obnovou stál, k historii sochy poznamenal: „Původní sochu nechal zhotovit v roce 1901 pro tehdejší dívčí školu hostinský František Trojan z protějšího hostince U Sevastopolu. Po přestavbě domu na rohu Zvědavé uličky začátkem sedmdesátých let 20. století na školní družinu byla socha odstraněna. Patrně nebylo z politických důvodů žádoucí, aby mezi objekty stála připo-

mínka Matky Boží. Vlastní socha zmizela a jednotlivé díly podstavce zůstaly pohozeny do trávy za kostelem sv. Vavřince. Tam postupně podléhaly erozi.“ Až v loňském roce se podařilo shromáždit finanční prostředky nutné k opravě podstavce a zhotovení nové sochy. K její vizualizaci pomohly jednak historické fotografie, a také velmi podobná, ale asi jenom poloviční socha Panny Marie ze hřbitova v Horních Štěpanicích, kterou na počátku 20. století zhotovila stejná kamenická firma. Jilemnický okrašlovací spolek se již několik let věnuje obnově drobných sakrálních památek v nejbližším okolí města. Rozhovor s jeho předsedou Ivanem Václavíkem přineseme v některém z příštích čísel IKD.

SETKÁNÍ MLÁDEŽE V MADRIDU

Do Madridu nás jelo z diecéze pět a půl. Respektive pět a půl velkých autobusů – a dalších asi 55 autobusů plných Čechů k tomu. Když se přidali ještě čeští příznivci letecké, automobilové či cyklistické dopravy a lidé ze všech koutů světa, sešlo se nás v srdci Španělska na dva miliony. Všichni, kdo přijali pozvání Svatého otce na Světové dny mládeže, které se po dlouhých šesti letech vrátily do Evropy, mohli zakusit jednotu Církve, ale zároveň i její ohromnou pestrost.

První týden se všichni Češi usídlili v katalánské Tarragoně na předprogramu – tzv. „Dnech v diecézi“. Poutníky si hýčkala jak tamní farnost (prezentacemi o starověké historii, prohlídkami města, vstupy do muzeí zdarma i tradičními katalánskými tanci třímetrových masek), tak i diecéze (koncerty, divadly, pestrými ukázkami folklóru, mší, kterou zpěvem i saxofonem doprovázeli kněží), ale i všechny katalánské diecéze, na jejichž setkání se jelo do nedaleké Barcelony. Zde jsme v chrámu Sagrada Familia obdivovali netradiční um Gaudiho a v jeho architektonických prvcích našli i český Otče náš či římské vojáky podobné postavám z Hvězdných válek. V městě olympiády i avantgardního umění nás nepřekvapilo ani hejno hus na dvoře gotické katedrály.

Atmosféra ve španělských ulicích, autor: Ludmila Štěpánová

Tarragonskou pláž, kde se kdysi vylodili Římané a učinili z města centrum celého Španělska, dobyli nyní Češi – všude vlály vlajky, svítila holá záda – v barvách národních dressů (ještě bílá či již červená) a celým pobřežím zněly národní písně. Jen zážitky se španělskou gastronomií nepatřily k největším pozitivům. Sladké salámové bagety s trvanlivostí do července 2012, k pití zvláštní rajska omáčka (překřtěná ze salmoreja na salmonelu) a tzv. hummus – toť byl doslova denní chléb mladých v Tarragoně. Vtipní dominikáni pak hromady nevyzvednutého jídla na konci týdne komentovali slovy: „Všichni se nasýtili, a ještě dvanáct krabic zbylo!“

V samotném Madridu byly více než tři tisícovky českých mladých nadšeny dopoledními národními programy a katechezemi našich otců biskupů, následnými diskusními skupinkami, festivalem mládeže po celém městě (křesťanskými muzikály, (ne)tradičními modlitbami, španělským flamengem) i ochutnávkami národní kuchyně (včetně mořských plodů). Uchvacující byly vedle velkolepých madridských památek (Královský palác, muzeum Prado...) i stěžejní body programu, jako byla společná uvítací mše, slavnostní příjezd Svatého otce nebo typická španělská křížová cesta – s obřími procesními sochami, zároveň niterně se dotýkající srdcí mladých. Kromě toho nás Španěle v průběhu celé pouti hned několikrát přesvědčili, že nejen farní kostel může sloužit k modlitbám. Kdy se vám poštěstí prožít adoraci na slavném fotbalovém stadionu Realu Madrid, duchovní program v antické aréně či na průmyslovém výstavišti, katechezi v kongresovém sále vytesaném ve skále nebo mši svatou na vojenském letišti či dokonce v býčí aréně. Bylo toho dost, co nás udivovalo. Španělsko je zemí zrajících pomerančů, vějířů, mexických vln i nesmyslných demonstrací. Laxnost španělského národa, pro Středoevropana nepochopitelnou, poznáte nejen podle mnohadinových siest a jezdících schodů do kopců, ale i podle nejoblíbenější fráze „mañana“ („až zítra...“).

Víkend strávený na letišti, kde celé setkání vrcholilo, rozhodně nikdo nezapomene. Mnozí žasli, že ještě v životě nespatriili tolik lidí, někteří trávili čekání družením se například s Afričany či Jihoameričany (národy na horko téměř pouštního Madridu poněkud aklimatizovanějšími). Úspěch jako rockové hvězdy měli hasiči, kteří z „pódia“ kapot svých aut „házeli do silícího davu“ trochu vláhly. Všichni napjatě očekávali Svatého otce, jenž přijel na viglii, kterou ale přerušila náhlá bouře. Orchestr utekl, biskupové zápasili s deštíky... a dva miliony mladých se krčily pod pláštěnkami či tančily a s nehynoucím entusiasmem provolávaly „Benedetto“. Někteří líčili, jak se před koncem „potopy“ nad plání přízračně vznášela bílá holubice.

Svatý Otec se rozhodl vrátit mezi své mladé a miliony lidí rázem zcela utichly při nadcházející adoraci před eucharistií (mj. v cenné třímetrové toledské monstranci). Po zasvěcení mládeže Kristovu Srdci přišel papežův sekretář ještě ohlásit, že Svatý otec je dnes na všechny mladé neskutečně hrdý. Po přenocování mládeže viděla Benedikta ještě při mši svaté, mnozí i z několika metrů, když projížděl přímo kolem českého sektoru. Domů jsme se mohli vracet s radostí z víry i se zkušeností celosvětové církve, která je stále mladá a plná života.

Marie Štěpánová

Obyvatelé Dolní Dobrouče mohou trávit volný čas v novém centru

(Ib) – Dne 4. září požehnal světící biskup Mons. Josef Kajnek v Dolní Dobrouči nově otevřené D-centrum. Zařízení nese oficiální název Multifunkční centrum aktivního života, ale podle doubroučských farníků je označení D-centrum přiléhavější a zcela vystihuje jeho poslání: „D“ jako Dobrouč, dobré činy, dobří lidé, dostatek akcí. Centrum vzniklo z iniciativy občanů Dolní Dobrouče, kteří chtěli vytvořit zázemí pro kulturní a společenské vyžití všech věkových kategorií: od dětí až po seniory. Prostory sice přiléhají k fáře a D-centrum je spravováno farností, nicméně z jeho nabídky si mohou vybrat i lidé nevěřící, centrum je otevřeno všem.

Střihání pásky před budovou D-centra,
autor: Pavel Matějček

Celý projekt začal v říjnu roku 2008, kdy byla podána žádost o stavební povolení. V lednu 2009 bylo stavební povolení vydáno a byla také podána žádost o dotaci ROP (Regionálního operačního programu NUTS II Severovýchod). Ta byla přijata a schválena v červnu 2009. V téže době byly zahájeny přípravné práce a výběrová řízení. V dubnu následujícího roku byly zahájeny stavební práce. Základní kámen D-centra požehnal samotný papež Benedikt XVI., a to v Brně v rámci své návštěvy České republiky v roce 2009. Hotové stavby se obyvatelé Dolní Dobrouče dočkali v letošním srpnu.

Budova vznikla na místě původní farní stodoly, chlévů a skladů. Cílem bylo jak zkulturnění tohoto prostranství, tak vytvoření zázemí pro aktivní trávení volného času, podporu sounáležitosti místních skupin a spolků, zvýšení prestiže obce a prevence sociopatologických jevů. K těmto účelům slouží víceúčelový sál, 2 klubovny, herna, dílnička, 2 kuchyňky, atrium a zahrada. V prostorách nalezlo útočiště mateřské centrum U krtečka, řada zájmových kroužků a jednou za dva týdny se v budově schází také společenství seniorů.

Liturgický kalendář

2. října – 27. neděle v mezidobí

1. čtení: Iz 5,1-7

Žalm: Žl 80(79)

2. čtení: Flp 4,6-9

Evangelium: Mt 21,33-43

9. října – 28. neděle v mezidobí

1. čtení: Iz 25,6-10a

Žalm: Žl 23 (22)

2. čtení: Flp 4,12-14.19-20

Evangelium: Mt 22,1-14

16. října – 29. neděle v mezidobí

1. čtení: Iz 45,1.4-6

Žalm: Žl 96(95)

2. čtení: 1Sol 1,1-5b

Evangelium: Mt 22,15-21

23. října – 30. neděle v mezidobí

1. čtení: Ex 22,20-26

Žalm: Žl 18(17)

2. čtení: 1Sol 1,5c-10

Evangelium: Mt 22,34-40

30. října – 31. neděle v mezidobí

1. čtení: Mal 1,14b-2,2b.8-10

Žalm: Žl 131(130)

2. čtení: 1Sol 2,7b-9.13

Evangelium: Mt 23,1-12

Úmysly apoštolátu modlitby

Říjen 2011

Všeobecný úmysl:

Za nevyléčitelně nemocné, aby se ve svém utrpení mohli opřít o víru v Boha a lásku svých bližních.

Misijní úmysl:

Aby Světová misijní neděle roznítla v Božím lidu nadšení pro evangelizaci a podporu misijních aktivit modlitbou a hospodářskou pomocí nejchudším církvím.

Úmysl našich biskupů:

Za naši osobní připravenost stát se kmotry těm, kdo touží být pokřtěni, a za odpovědné celoživotní naplňování tohoto závazku.

Bohoslovci královéhradecké diecéze

Máme dostatek povolání?

Nářky nad nízkým počtem povolání ke kněžství a zasvěcenému životu jakoby patřily ke koloritu kostelních hovorů. Současný stav jistě není příčinou k velkému jásání, na druhou stranu ani k přílišnému pesimismu. Podobně jako se dá podle momentálního rozpoložení nazvat, do poloviny naplněná sklenice vody poloprázdnou nebo poloplnou. Při sčítání lidu v roce 2001 se k římskokatolické církvi přihlásilo celkem 2,7 milionu obyvatel České republiky, což představuje asi 27 % obyvatel. V témže roce byla průměrná účast na nedělních bohoslužbách 4 41 tisíc věřících, což představuje 16 % z těch, kdo se ke katolicismu přihlásili ve sčítání a pouhá 4 % ze všech obyvatel České republiky. V tu dobu bylo v české církevní provincii činných 900 kněží a na jednoho kněze tak připadalo zhruba 221 věřících. Diecézní čísla jsou zhruba stejná. Podle statistiky z roku 2009 navštěvuje pravidelně nedělní bohoslužby necelých 40 tisíc věřících. Při celkovém počtu obyvatel zhruba přes 1,25 milionu, to činí něco přes 3 % obyvatel východních Čech. Na tento počet věřících připadalo 222 kněží, jeden kněz se tedy průměrně stará o 175 věřících. Pokud se podíváme za hranice, zjistíme, že například v takovém Polsku, kde z celkového počtu 38 milionu obyvatel jich pravidelně navštěvuje nedělní bohoslužby něco přes 50%, tedy zhruba 19 milionů. Podle statistik by v celé zemi mělo působit 28 tisíc římskokatolických kněží. A rázem nám vyjde 680 věřících připadajících na jednoho kněze. Překvapivé, že ano? Druhou stranu mince samozřejmě představují otázky ohledně územního rozložení obyvatel, velikosti farností atd. K optimistickému naladění by daná čísla však přispět mohla a k prohloubení modliteb za dostatek kněžských povolání bez jisté zahořklosti právě tak.

Luděk Bárta

K čemu je dobrý Teologický konvikt?

V olomouckém konviktu máme oblíbené rčení, že studenti sem přicházejí se slovy: „Chtěl bych být knězem“ a roční pobyt by už měli končit větou: „Chci být knězem...“ Je to ovšem složitější, protože cesta každého je originální a mnohdy dost spleťtá. Nicméně život zde rozhodně může pomoci k jasnějšímu rozlišení, co dál.

Program v konviktu (více k nalezení na www.konvikt.signaly.cz) je velmi podobný programu v semináři, kde pak adepti pokračují. Spočívá ve výuce úvodů do teologických disciplín (biblistika, liturgika, katechetika, spirituální teologie apod.), vybraného živého jazyka, latiny a částečně řečtiny. Každý den se snažíme proniknout hlouběji do duchovního života (mše sv., rozjímání, meditace nad Biblí, růženec, duchovní obnovy, atd.) a samozřejmě je tu i čas věnovaný společenství v rámci tzv. komunitních večerů, společného jídla, různých zájmových skupinek, sportu, výletů.

Oficiálně platí, že naši adepti mají být formováni ve všech směrech. Po stránce lidské se jedná o objevení, lepší poznání a přijetí sebe sama, svých kladů i chyb a většího rozlišení svého povolání. Užitečná je rovněž škola soužití různých názorů, povah i zkušeností. Po stránce duchovní kandidáti kněžství poznávají a osvojují si různé způsoby setkávání s Kristem a jeho církví a otevírají se hlubokému přátelství s Bohem. Intelektuální formace zahrnuje prohlubování znalostí v teologii, filosofii, literatuře, dějinách a přípravu na budoucí studium na teologických fakultách v Praze a Olomouci. V neposlední řadě je tu formace pastorační – příležitost poznat různé způsoby setkávání i služby druhým lidem, věřícím i těm, kteří Boha neznají. K tomu napomáhají např. praxe v hospicích a zdravotnických zařízeních, příležitostné brigády, poutě a další akce.

Již mnoho let provozujeme program, který zahrnuje všechny výše vyjmenované stránky formace, a tím jsou tzv. misie. Během nich se na jeden nebo dva týdny pokoušíme povzbudit věřící v konkrétní farnosti různými akcemi (program pro seniory, dětské dny, koncerty, scénky, adorace, filmy, přednášky) a samozřejmě oslovit vhodným způsobem i nevěřící. Každý

rok je trochu jiný, už jsme zkusili velké množství metod, ať už pouliční evangelizaci, oslovování lidí, kulturní a sportovní programy, divadlo, koncerty, fotbalové zápasy, návštěvy domova důchodců, kontakt s dětským domovem, LDN, účast na celostátní Nocí kostelů. K tomu každoročně patří program o křesťanské víře, se kterým navštěvujeme střední školy v různých městech, kde během jedné až dvou hodin mají naši studenti připravenou prezentaci a diskuzi s mladými lidmi. Vyžaduje to velkou přípravu i odvalu a zároveň je to skvělá zkušenost v objevení dosud netušených charismat, utužení vztahů i zatěžkávací zkouška při vydávání svědectví o své víře před těmi, kdo nás nemusí brát vážně. Ukazuje se, že po počátečních obavách jsou naši kluci ve většině případů velmi spokojeni, až nadšení, a věřím, že toto je může povzbudit, aby v budoucnosti nevěnovali jako kněží pozornost jen „kostelním lidem“, ale všem.

Letos v konviktu za královéhradeckou diecézi pobývalo 7 studentů. Musím říct, že jsou to skvělí kluci, kteří mají velké předpoklady být dobrými kněžími, bude-li chtít Pán. Jeden z nich v dopise napsal – „díky za to, že jsem v konviktu prožil nejkrásnější rok v dosavadním životě...“ Snad je to i částečná odpověď na úvodní otázku, k čemu je konvikt dobrý. Snažíme se zde totiž o to, aby mladí muži, kteří mají jednu přivádět druhé ke Kristu, sami zakoušeli radost z jeho blízkosti a mohli ji sdílet i s druhými. O to nám jde především.

P. Jan Linhart, spirituál Teologického konviktu Olomouc

Šest let na cestě

Na kněžské povolání se v současné době připravuje ve všech ročnících 17 studentů. V letošním roce nastupují do Teologického konviktu v Olomouci, tedy přípravného tzv. nultého ročníku, dva studenti, František Kamenický z Hradec Králové a Luboš Mareček ze Sádku u Políčky.

Studenti z naší diecéze zaplní i Arcibiskupský seminář v Praze. Do prvního ročníku vstupuje za naší diecézi sedm bohoslovců. Ti si s sebou přinášejí zkušenosti z konviktu, který se podle slov Ondřeje Špinlera z Dolní Dobrouče od studia ve vyšších ročnících velmi liší. „Je to takový přípravný rok, kdy se člověk zařadí do kolektivu, v němž postupně objevuje sám sebe a upřímnost své víry i v činnosti pro toto společenství. Vyučování probíhá dopoledne, většinou čtyři hodiny a vyučující jsou příjemní a mírní. Z předmětů mě nejvíce bavila literatura a spiritualita s o. Janem Linhartem. Ten, když se poštěstilo, nám v pátek před obědem vyprávěl o svých každoročních cestách do cizích zemí, samozřejmě s fotografickým doprovodem. Nejtěžší pro mne jsou cizí jazyky, zvláště latina mi dala zabrat, ale je to zase zkouška toho, jak člověk dokáže balancovat mezi stolem na učení a kaplí,“ vypráví. Přitom velmi ocenil podporu celého kolektivu. Třeba v latině mu pomáhal další spolubratr z ročníku Vojtěch Novotný. Na důležitosti dobrých vztahů mezi sebou se shodnou všichni.

Konvikt je místem, kde si mladí muži ujasňují opravdovost svého povolání ke kněžství. „Již od dětství jsem o tomto povolání přemýšlel a hledal jsem, jestli to není to místo pro mě. Jako mnoho kluků jsem tomu utíkal, protože na to nemám, protože chci mít rodinu a povolání ke kněžství je něco, co ani věřící často nechápu a ťukají si na čelo... Jednou mi jeden kamarád, bohoslovec ze Slovenska, řekl, že vidí, že u nás je hodně kluků povolaných ke kněžství, ale že strach vítězí, a tak se ožení. Uvědomil jsem si, že je to můj případ a v tu chvíli jsem pocítil silné Boží volání, Boží dotek... Báł jsem se, že to do týdne vyprchá, ale Bohu díky to zatím pořád nevyprchalo a já doufám, že jsem na správné cestě, kterou má pro mě Pán připravenou,“ svěřuje se Jenda Lukeš. Ondřej Špinler k tomu dodává: „Chtěl bych povzbudit všechny případné zájemce o cestu ke kněžství v tom, aby se ve svém rozhodování vstupu do semináře neobávali, protože když člověk chce a touží, tak to všechno jde snadněji a má z toho i radost.“ Kromě přípravy na studium se věnovali praxím v sociálních zařízeních, misiím a čas jim zbyl na záliby. „Pravidelně chodíme společně sportovat, rádi si zahrajeme fotbal nebo florbal. Při modlitbě a mši svaté často nezahálí ani kytara a na šachy nebo dobrou knížku se taky najde čas,“ říká Petr Soukal z Chrudimi. Jejich spolužáky budou ještě Jan Kafka, Dmytro Romanovský a Petr Zadina.

Společný neformální oběd během týdne bohoslovců s biskupy. Bohoslovci se během něho zároveň setkají s celou řadou diecézních kněží

Během studia se najde čas i na veselé kousky

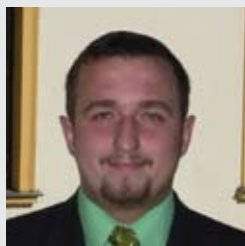
Do druhého ročníku nastupují dva studenti Jan Pitřinec a Zdeněk Sedlák. První dva roky studia na teologické fakultě jsou především ve znamení filozofických, jazykových a všeobecně vzdělávacích předmětů, teologické disciplíny přichází ve větší míře na řadu od třetího ročníku. Jak říkají, někdy je složité skloubit dohromady studijní povinnosti z fakulty a seminární aktivity. Na konci akademického roku je čekají prázdninové praxe, např. po prvním ročníku na biskupství, po těch dalších pracují s mládeží, ve farnostech, charitních zařízeních atd. Vítaným zpestřením závěru prázdnin je tzv. bohoslovecký týden v Hradci Králové, během kterého se setkávají s biskupy a řadou diecézních kněží.

Třetí ročník začnou navštěvovat Filip Dušek, Ondřej Kunc a Marián Paľo. Po zhruba třech letech nastává čas udělení první služby, tzv. kandidatury. Bohoslovec se veřejně zaváže touhou pokračovat v cestě ke kněžství a biskup zase tím, že s ním počítá. Obě dvě strany sice mohou od svého prohlášení odstoupit, ale měly by mít vážný důvod. Další službou je lektorát, kdy se bohoslovec stane lektorem a může řádně číst čtení. Poslední službou je akolytát, která umožňuje řádně pomáhat při rozdávání Eucharistie. Je dobré připomenout, že doba studia se nemusí krýt s ročníky seminární formace, resp. studium může někdy prodloužit, jindy může být bohoslovec poslán na část studia na jinou universitu. Ve čtvrtém ročníku se právě tento případ týká Tomáše Enderleho (viz také rozhovor v IKD 10/2010), který odešel od tohoto roku studovat do Říma a bydlí v tamní koleji Nepomucenum. Druhý bohoslovec čtvrtého ročníku, Jiří Jakoubek, zůstává v Praze. Pátý ročník by měl uzavírat seminární formaci, na kandidáty kněžství v něm čeká dokončení vysokoškolského studia na teologické fakultě. Během posledního letního semestru podává bohoslovec svému biskupu žádost o udělení jáhenského svěcení. V příštím roce by se to mělo týkat jediného studenta pátého ročníku, Tomáše Fialy, který se na své budoucí povolání rovněž připravuje v Římě.

Luděk Bárta

Bohoslovci královéhradecké diecéze

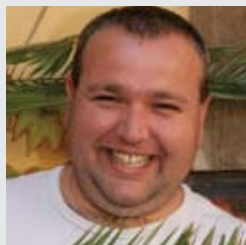
1. ROČNÍK

2. ROČNÍK

3. ROČNÍK

4. ROČNÍK

5. ROČNÍK

1. ROČNÍK

Jan Kafka
Jan Lukeš
Vojtěch Novotný
Dmytro Romanovský
Petr Soukal
Ondřej Špinler
Petr Zadina

2. ROČNÍK

Jan Pitřinec
Zdeněk Sedlák

3. ROČNÍK

Filip Dušek
Ondřej Kunc
Marián Paľo

4. ROČNÍK

Tomáš Enderle
Jiří Jakoubek

5. ROČNÍK

Tomáš Fiala

CHCEME MÍT KNĚZE, KTEŘÍ BUDOU PŮSOBIT V DUCHU KRISTOVY DOBROTY

O doprovázení kandidátů kněžství jsem hovořil s Mons. Josefem Kajnekem, pomocným biskupem – generálním vikářem, a biskupským vikářem pro povolání.

Popište Vaši roli v pastoraaci duchovních povolání?

Každý biskup má při České biskupské konferenci na starost nějakou oblast nebo referát života církve. Před několika lety mi byla svěřena Pastoraace povolání. Dvakrát ročně se scházím a častěji jsem ve spojení s týmem aktivních lidí z diecézí a řeholních společenství, kteří by rádi pomohli mladým lidem, aby si uvědomili, že Bůh má s každým člověkem svůj plán, každého volá, aby našel tu svoji životní cestu. A zaslechne-li volání k zasvěcenému životu, aby mu porozuměl, rozlišil ho a přijal. A pak je třeba tyto mladé lidi doprovázet, aby se jejich povolání rozvíjelo v duchu církve.

Jak probíhá formace kandidátů kněžství?

Formace bohoslovců se uskutečňuje v období šesti let. V Teologickém konviktu (1. rok) a v semináři (dalších 5 let) pod vedením spirituála a rektora. Jde o to osvojit si řád duchovního života a života vůbec. My jsme měli ještě v litoměřickém semináři na relátoru větu od sv. Augustina: „Serva ordinem et ordo servabit te“ (Zachovávej řád a řád zachová tebe). V podstatě jde o toto. Chceme mít ve farnostech kněze, kteří budou působit v duchu Kristovy dobroty, milosrdenství a lásky a budou zvěstovat poselství spásy. Proto nám záleží na tom, aby jejich formace ke kněžství měla tento kristocentrický charakter a aby každý v této době načerpal co nejvíce z Kristova života.

Nakolik jste v kontaktu s bohoslovci naší diecéze? Při jakých příležitostech se s nimi setkáváte?

První setkání je, když nám na biskupství kněz z farnosti přijde představit svého bohoslovce a potom s nimi máme přijímací pohovor. Po 1. ročníku mají bohoslovci povinnou praxi na biskupství, kde se seznámí s chodem na kurii. Poslední srpnový týden zveme bohoslovce na setkání s biskupem. Jeho obsahem

je společný život, mše svaté, modlitby, přednášky, práce i výlet nebo pouť. Předvánoční setkání s bohoslovci je půldenní a bývá spojené s udělováním některých služeb. A potom se všichni biskupové české provincie střídají na čtvrtetních večerních bohoslužbách v semináři a následuje setkání s diecézany. To vyjde tak 5–6 krát za rok. Každý bohoslovec ví, že když potřebuje něco osobně prohovorit, že je mu biskup vždy k dispozici.

Je vysvěcením formace kněží ukončena?

Po skončení universitních studií a seminární formace zpravidla následuje tzv. JPR (jáhenský pastorační rok). Vysvěcený jáhen už žije ve farnosti, ale jedenkrát za měsíc na 3 dny probíhá v semináři ve spolupráci z teologickou fakultou pastorační formace (homiletika, liturgika, katecheze, duchovní život). Jako mladí kněží jezdí ještě na tzv. trienálky (3 roky třikrát do roka na týden) na studium a formaci, aby mohli získat titul farář a měli základní vědomosti o všech povinnostech samostatně působícího faráře.

Co byste vzkázal mladým mužům, kteří pocítují Boží volání k duchovnímu stavu, ale mají řadu obav, zda ho mohou zvládnout, nebo zda jsou vůbec hodni kněžské či řeholní služby?

Coraggio – od toho je základ našeho kuráž, odvahy! Když Bůh zavolá, dá také vše potřebné. Vzpomínám si, jak víc než před čtyřiceti lety mne jeden člověk, později kněz, podobně povzbuzoval. Měl jsem tehdy celou řadu obav, otázek a nejasností. S odstupem let mohu říci, že jsem v kněžské službě prožil a prožívám dodnes mnoho radostí. Že mám v řadě farností, kde jsem působil mnoho přátel. A také chci ujistit ty, kteří by měli obavu z budoucího zabezpečení církve, že kněz nikdy hlady neumře.

Luděk Bárta

Vikariát Pardubice

Při zpracovávání materiálu k pardubickému vikariátu jsem byl zvědav, jestli se podaří vyhnout pověstnému pošuchování obyvatel dvou největších východočeských měst, Hradce Králové a Pardubic. Musím říci, že až na několik jemných narážek se mi to skutečně podařilo. Ono mezi oběma sídly naleznete

více podobností než rozdílů, o vzájemné provázanosti jejich obyvatel ani nemluvě. V současné době spravuje vikariát P. Antonín Forbelský, který převzal službu okrskového vikáře před dvěma roky po Mons. Antonínu Dudovi.

Jedna farnost pro celé město

Jak prozrazuje hned na úvod našeho setkání, jeden z podstatných rozdílů představuje skutečnost, že Pardubice nejsou rozděleny do několika farností, ale celé město spadá pod jednu s centrem u kostela sv. Bartoloměje. Jinak jsou si sousední vikariáty velmi podobné. Rozlohou poměrně malé, v jejich středu leží velké sídlo, obklopené venkovským okolím s charakterem předměstského satelitu, ve větší vzdálenosti se nachází několik menších měst jako Sezemice, Dašice, Holice či Přelouč. Především dvě posledně jmenovaná města představují z hlediska religiozity další živá centra Pardubicka. Oba vikariáty mají výrazně protáhlý tvar ve směru od západu na východ, ten pardubický zahrnuje celkem 23 farností.

„Musím říci, že po příchodu do Pardubic před šesti lety mě nějakou dobu trvalo, než jsem se zorientoval v pastorační práci ve farnosti. Během působení v litoměřickém konviktu a později v semináři v Praze jsem se zcela logicky zaměřoval především na duchovní formaci bohoslovců, farnost je trochu něco jiného a musel jsem jednat spíše intuitivně,“ líčí nelehké začátky P. Antonín Forbelský. V té době se zároveň dokončovala rekonstrukce budovy arciděkanství, kterou zahájil Mons. Josef Kajnek, a probíhala generální oprava kostela v Mikulovicích. Když během našeho rozhovoru sedíme v přízemní kanceláři, musím uznat pravdivost slov P. Antonína o ideálně koncipované faře. Veřejná část se nachází v přízemí a částečně v prvním patře a zahrnuje kanceláře, učebny, pohostinky a velký farní sál. Soukromé byty a kaple jsou v podkroví.

Odkaz rodu Pernštejnů

Farnost však netvoří kostely ani farní budova, ale živí lidé, bez nich by vyložená námaha do oprav neměla valnou cenu. „Osobně беру správu farnosti jako kolektivní dílo. Jsem vděčný za celý náš tým, tedy kaplany, biskupa Mons. Josefa Kajneka, který se stále přes náročné úkoly generálního vikáře a pomocného biskupa podílí na životě farnosti, trvalé jáhny, pastorační asistentku, stavební techničku, správce na faře a vikariátní účetní. Učím se jednotlivé aktivity koordinovat a prohlubovat vzájemnou komunikaci,“ vypráví P. Antonín. O Vánocích se například koná pravidelné setkání služebníků farnosti, každý z kostelů má své varhaníky, kostelníky, ženy, které tam uklízí nebo chystají květinovou výzdobu. K pomyslné rodinné atmo-

sféře v pardubických kostelech paradoxně přispěl historický vývoj města. Přestože se jednalo o rezidenční město rodu Pernštejnů se sousední královskou Chrudimí nebo Hradcem Králové se nemohly rovnat. Chrám sv. Bartoloměje velikostně odpovídal menšímu významu města. Bouřlivý rozvoj Pardubic v souvislosti s industrializací na konci 19. a začátku 20. století se sakrálních staveb výrazně nedotkl, až na dostavbu předstínně u kostela sv. Bartoloměje se kostely nerozšiřovaly ani nové nestavěly. Plány salesiánů na vybudování moderní svatyně při jejich domě vzaly za své kvůli vypuknutí 2. světové války a z politických důvodů se nerealizovaly se ani po jejím skončení. Nynější kostel sv. Václava měla být presbytářem zamýšleného kostela. Současnému počtu návštěvníků bohoslužeb tak kostely bohatě postačují a jsou optimisticky zaplněné.

Setkání pro ženy i Piksla Cup

Zmíněné středisko salesiánů představuje pomyslné druhé duchovní centrum města. Z povahy jejich spirituality je především zaměřené na aktivity pro děti a mládež, ale s farností úzce spolupracuje i v jiných oblastech. Ve středisku například pod vedením Komunity Blahoslavenství pravidelně probíhají Setkání pro ženy. Rovněž muži mají svá setkání, trochu příznačně méně navštěvovaná. Silnější pohlaví si napravuje reputaci především účastí ve sportovních aktivitách, třeba turnaji v malé kopané Piksla Cup.

U sv. Bartoloměje se najde místo pro každého

Budova arciděkanství poskytuje zázemí řadě společenství od dětí, které zde navštěvují výuku náboženství, přes středoškolskou mládež, scholu, vysokoškoláky, rodiny až po společenství seniorů. V neděli se farníci pravidelně schází k posezení u kávy. Oblíbené akce představují Den rodin a Pouť rodin. Pouť se uskutečnila letos pošesté, tentokrát směřovala do Rokole. Na území pardubického vikariátu se kromě lokálních poutních míst (např. Kokešov nebo Přelouč) nenachází žádné známější poutní místo. Pardubičtí rádi směřují k Panně Marii Pomocné na nedalekém Chlumku u Luže v sousedním vikariátu Chrudim. Zájemcům z celého regionu o náboženskou literaturu a devocionálie slouží Bartholomeum – prodejna ve zvonici vedle kostela sv. Bartoloměje. Nespornou zajímavostí je, že si kvůli výhodné poloze mezi Prahou a Brnem zvolili Pardubice za místo setkávání vietnamští křesťané z menších měst. Nyní již každou neděli slaví bohoslužbu u sv. Bartoloměje, které se obvykle účastní 40–50 lidí.

„Do konce roku mě čeká několik návštěv ve farnostech vikariátu. Těším se, že více poznám situaci mých kolegů ve službě. Během vikariátního setkání jednou za měsíc to nemám velkou šanci zjistit. Zároveň se snažím, aby se „vikariátky“ nesly v přátelské atmosféře a neznamenalí pro kněze úřednickou rutinu, které se musí zúčastnit. Dobrou zkušenost jsme v tomto směru udělali s výjezdním zasedáním, určitě ho zopakujeme,“ přibližuje své plány P. Antonín.

V Pardubicích roste společenství vysokoškoláků

Pro stále větší počet absolventů středních škol je přirozené pokračovat ve studiu na vysoké škole. Mladí lidé se v tomto věku po všech stránkách osamostatňují a vztah k víře

si budují na základě vlastního kritického úsudku. Proto je důležité věnovat této věkové skupině důkladnou pastorační péči a nabídnout jim možnost setkávání s podobně zaměřenými vrstevníky. Studentský klub Salaš v Hradci Králové se za léta svého fungování dostatečně zaběhl. Od loňského roku fungují částečně podle jeho vzoru podobná setkávání v Pardubicích. V současné době tam má vysokoškoláky na starosti P. Radek Martinek.

„Prozatím jsme malé společenství, což přináší několik nesporných výhod. Jeho členové snáze navazují vzájemné kontakty. Setkávání začínáme mší svatou v 19.30 hodin u sv. Bartoloměje, po ní následuje přesun na faru, kde probíhají přednášky pozvaných hostů, večer zakončuje volným programem,“ líčí pravidelný středeční program P. Radek Martinek. Přednášky se dotýkají všeho, co by mohlo zajímat vysokoškolského studenta. Objevují se historická témata, probírá současné umění, psychologie, lékařská etika, duchovní praxe... Oproti Hradci Králové je potřeba přihlížet k mírně odlišným oborům, které zdejší studenti navštěvují. Ve společenství totiž převládají spíše posluchači technických a ekonomických oborů. P. Radek Martinek k tomu podotýká: „Chci, aby studenti poznali různé kněžské osobnosti a formy jejich práce, a tak se snažím zvát kněze, kteří se kromě studia teologie věnují i něčemu jinému. Měli jsme tu přednášky P. MUDr. Jiřího Kordy a P. Mgr. Jiřího Bůžka, Ph.D. z Brna o bioetice a výzkumu DNA, o symbolice biblického jazyka promluvil P. Václav Loukota z Třeběchovic pod Orebem.“ Aktivita společenství se neomezuje jen na středeční večer. V období adventu měli studenti rorátní mši svatou, v postním období naopak kající pobožnost.

Deset let rozvíjel v Pardubicích pastorační vysokoškoláků P. Vladimír Slámečka. Ten se v tomto směru velmi angažoval také v Praze na ČVUT. Právě jeho časová zaneprázdněnost přinášela komplikace a ztěžovala možnosti působení mezi pardubickými studenty. Podle P. Radka Martinka je přítomnost kněze přímo v místě nesmírně důležitá. On sám se snaží být studentům k dispozici nejen v době jejich pravidelného setkávání. „Chtěl bych získat vazbu nejen na vysokoškolské studenty, ale také oslovit generaci po dvacítce, mladé manžele, kteří jsou ještě bez dětí a mají více času. Nevytváříme přece nějaký exkluzivní klub pro vyvolené, ale místo, kam může přijít každý a najde

otevřenou náruč,“ nastiňuje svoji vizi fungování společenství. Pro úplnost dodejme, že kromě společenství u sv. Bartoloměje se schází na vysokoškolských kolejích další, ekumenicky laděné společenství.

200 let kamenného kostela v Býšti

Vyrazíte-li po silnici z Hradce Králové směrem na Litomyšl je Býšť první vesnicí, kterou po poměrně dlouhém lesním úseku projedete. Snad pokaždé, když mám cestu okolo, můj pohled zavádí o baculatou věž kostela sv. Jiří, ale to je vše. Nikdy mě nenapadlo u něj zastavit a více si ho prohlédnout. Podařilo se mi to až teď, když mám u kostela sraz s místním knězem Martinem Brousillem.

Poslední srpnová neděle byla v Býšti ve znamení oslav 200 let od postavení kamenného kostela a chceme si o jejich průběhu pohovořit. „Nedávno jsme jedno kulaté výročí propásli (200 let od povýšení místní lokalie na farnost v roce 1807 – pozn. redakce) a tím více jsme považovali za náležité se na nadcházející jubileum důkladně připravit,“ vysvětluje mi ve farní kanceláři důvody oslav Martin Brousil. V neděli 28. srpna je zahájila slavnostní mše, kterou celebroidal světitel biskup a generální vikář královéhradecké diecéze Mons. Josef Kajnek. O hudební složku bohoslužby se postaral vokální soubor Gontrassek pod vedením Jana Bati, za doprovodu varhaníka Marka Čihaře od sv. Markéty v Praze-Břevnově. Soubor se věnuje pozdně gotické a renesanční liturgické hudbě, v Býšti předvedli mši L' homme armé od Josquina Desprez. Podle slov Martina Brousila přišlo až čtyřnásobně více lidí než je v běžnou neděli obvyklé. Program oslav pokračoval v kulturním domě výstavou fotografií ze života farnosti spojenou s tradičním promenádním koncertem dechové hudby pod vedením kapelníka Zdeňka Seidla, jehož součástí bylo vystoupení amatérského pěveckého souboru Borověnky. Večer oslavy zakončil koncert duchovní hudby v kostele sv. Jiří v podání spojených sborů VUS Pardubice a Salvátor Chrudim a instrumentalistů pardubické konzervatoře s dirigentem Tomášem Židkem. „Koncert byl pojat jako hudební bohoslužba. Na úvod zazněla skladba Bohuslava Matěje Černožského Laudetur Jesus Christus, poté následovaly komornější skladby prokládané slovem, celek jsme završili rozjímáním nad textem chvalozpěvu Magnificat, které nakonec hudebníci předvedli v podobě od barokního skladatele Šimona Brixioho,“ popsal průběh koncertu Martin Brousil. Přes celkovou spokojenost s oslavami ho trochu mrzela nižší návštěvnost právě na večerním koncertu. Nejen lokální patrioty, ale každého zájemce o dějiny umění či historii potěší skutečnost, že farnost v souvislosti s oslavami vydala brožuru Kostel svatého Jiří v Býšti 1811–2011. Úvodní kapitoly z pera Martina Brousila se obecně zamýšlejí nad významem bohoslužby a křesťanského chrámu. Historik umění Bohdan Šeda přiblížil stavební dějiny kostela sv. Jiří a jeho uměleckohistorický popis. Závěrečnou část o dějinách duchovní správy farnosti s ohledem na celý region zpracoval opět Martin Brousil. Celek doplňují reprodukce archivních materiálů a historické i současné fotografie kostela. Brožura by měla být stále k dostání na farním i obecním úřadě v Býšti a v knihkupectvích U Katedrály v Hradci Králové a Bartolomeu v Pardubicích.

Dvoustránku připravil Luděk Bárta

Vysokoškoláci nad tumbou jednoho z Pernštejnů,
autor: Marie Neumannová

PRÁCE PERSONALISTKY

*Na úvod položím malou hádanku. Odhadnete, o jakou se jedná organizaci? Zaměstnává okolo čtyř stovek lidí a působí na území celých východních Čech. Vzhledem k umístění otázky na stránkách IKD asi nebude těžké uhodnout, že se jedná o Biskupství královéhradecké. Přiznám se, že mě daný údaj překvapil. Podle statistických tabulek, které rozdělují firmy, v našem případě spíše organizace, podle velikosti, spadá do té nejvyšší kategorie. To je částečně odpověď i na skeptickou otázku, k čemu je pozice personalistky dobrá. V současné době na biskupství ji zastává **Veronika Sodomková**.*

Jak už to u řady nových oborů bývá, také personalistika se vyznačuje slovníkem, při kterém se víceméně klasicky vzdělaným jedincům ježí vlasy na hlavě. Považte sami, co si asi tak představit pod řízením lidských zdrojů, procesy komunikace, nebo personálním managementem? Zkrátka se zdálo, že mi tahle oblast bude doživotně asociovat George Orwella a román 1984. O to zvědavější jsem byl na setkání, kde jsme si měli s Veronikou Sodomkovou o její práci pohovořit. Nakonec se ukázalo, že předsudky nejsou na místě.

Obecně řečeno spočívá personalistika ve výběru a péči o zaměstnance v průběhu celého období, kdy je u určité organizace zaměstnán. Základem a zároveň vodíci mantinely jsou pro personalistu jednotlivá nařízení zákoníku práce. Spadá sem bezpečnost práce, lékařské prohlídky, různá školení od řízení referentských vozidel po bezpečnost. Personalista nastavuje procesy řízení motivačních benefitů, má na starosti zpracování metodiky pro jednotné náplně práce atd. Představuje garanci toho, že zaměstnavatel dostojí svým povinnostem vůči státu a nebude porušovat jeho zákony. Vztáhneme-li to na konkrétní případ, tak aby biskupství organizačně fungovalo jako každá jiná firma. „Když jsem nastupovala, byla pozice personalisty na biskupství nově zřízena. Musela jsem si zmapovat, co mám k dispozici a jak vyjmenované záležitosti doposud fungovaly. Nechci, aby to vyznělo příliš negativně, ale například náplně práce nebyly rozhodně standardizované, bezpečnost práce se příliš neřešila, způsob odměňování byl velmi nepřehledný,“ uvádí Veronika Sodomková příklady toho,

co bylo třeba napravit. „Ač je posláním zaměstnanců biskupství odlišné od komerční sféry, neznamená to, že by jsme se jako zaměstnavatel neměli v určitých oblastech řídit tím, čím se řídí normální firma. Třeba v motivování zaměstnanců. Nestačí říct, jsme motivovaní tím, že věříme v Boha, a proto budeme pracovat dobře. Na řadu musí přijít další motivační prvky, které je nutné podchycovat a dále rozvíjet,“ předestírá cíle své práce. Pro zaměstnance představuje personalista osobu, na kterou se mohou beze strachu obrátit se svými problémy a žádostmi. Zároveň jim může pomoci se zorientovat v chodu organizace a zprostředkovává záměry vedení. Veronika má jasno: „Hodně záleží, jakým způsobem je funkce personalisty vykonávána. Uvědomila jsem si, že je nutné nastavit systém tak, aby fungoval pro konkrétního člověka, ne sám pro sebe.“ Jak mi vysvětluje, úkolů zůstává celá řada. Zaměstnanci, kteří pracují v terénu, stále biskupství vnímají jako úřad, kterému je lepší se vyhnout. Vybudovat si důvěru, že se věci mají jinak a biskupství tu pro ně vytváří zázemí, které jim má práci usnadnit a ne je ničit, určitě ještě nějaký čas potrvá.

Nedá mi to nezeptat se na vzdělání potřebné pro výkon dané funkce. Veronika Sodomková si za předmět svého studia na střední škole vybrala ekonomicky zaměřený obor – management obchodu a služeb. Poté dva roky pracovala v Centru života mládeže v Příchovicích, kde podle svých slov začala poznávat, že ji práce s lidmi velmi baví. Proto si ještě doplnila vzdělání na vysoké škole v oboru regionální a informační management. „V době mého nástupu nebyla pozice personalisty nová jen pro zaměstnavatele, ale i pro mě osobně. Přišla jsem totiž hned po absolvování školy. Díky vystudovanému oboru jsem tušila, o co v té práci jde, ale teorie a praxe jsou něco jiného. V okamžiku, kdy jsem začala pracovat s konkrétními lidmi, musela jsem si představy ze skript modifikovat a přizpůsobovat je dané situaci,“ vypráví poznatky z praxe. Sama vnímá, že by se jí zkušenosti z komerční sféry velmi hodily a daný handicap se snaží dohánět konzultacemi s kolegy, školeními a sledováním dění v oboru. Při neustálých změn legislativy musí zůstat personalista neustále ve střehu. Přesto si nestěžuje: „Jedná se o kreativní práci v oboru, ve kterém se mohu realizovat. Je sice časově náročná, rozhodně to není práce „od do“, ale nevadí mi to. Jediná negativa spatřuji ve velkém administrativním aparátu, což není moje silná stránka, ale věci bez nějaké šmouhy na kráse na světě prostě neexistují.

Luděk Bárta

OSOBNÍ ZPRÁVY

Jmenování:

Mons. ThLic. Tomáš HOLUB, Th.D. – generální sekretář ČBK, poradce diecézního biskupa, byl od 1. 7. 2011 jmenován sídelním kanovníkem Královské kolegiální kapituly sv. Petra a Pavla na Vyšehradě.

Mgr. Filip JANÁK – administrátor v Holicích byl od 1. 9. 2011 jmenován kaplanem pro mládež vikariátu Pardubice, dosavadní jmenování a ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Bc. Benedikt Rudolf MACHALÍK, OPraem. – farní vikář v Trutnově I, byl od 1. 9. 2011 jmenován kaplanem pro mládež vikariátu Trutnov, dosavadní jmenování a ustanovení zůstávají v platnosti.

Mgr. Milan ROMPORTL – farní vikář v Kutné Hoře, byl od 1. 9. 2011 jmenován kaplanem pro mládež Kutnohorsko-poděbradského vikariátu, dosavadní jmenování a ustanovení zůstávají v platnosti.

Ustanovení:

P. Mgr. Pavel HERTEL, SDB – farní vikář v Litomyšli, byl od 1. 9. 2011 ustanoven farním vikářem v Sebranicích u Litomyšle.

Mgr. Jiří KVÁŠ – kněz královéhradecké diecéze, byl od 1. 9. 2011 ustanoven farním vikářem v Pardubicích.

Mgr. Filip FOLTÁN – jáhen ustanovený ke službě v Deštném v Orlických horách, je od 1. 10. 2011 ustanoven k jáhenské službě v Červeném Kostelci.

Inkardinace:

Antonín Filip M. STAJNER – kněz litoměřické diecéze, je od 1. 8. 2011 včleněn do diecéze královéhradecké.

Úmrtí:

Antonín KOUKAL – emeritní kanovník Kolegiální kapituly při kostele Povýšení sv. Kříže v Litomyšli, emeritní farář ve Vysokém Veselí, zemřel 30. 8. 2011 ve Staré Boleslavi. Pohřben byl 6. 9. 2011 ve Velešicích, farnost Vysoké Veselí.

P. František KUDLÁČEK – emeritní administrátor v Žumberku, zemřel 12. 9. 2011 v Chrudimi. Pohřben byl 19. 9. 2011 v Chrasti u Chrudimi.

P. Václav JOHN – emeritní děkan Kolegiální kapituly při kostele Povýšení sv. Kříže v Litomyšli a emeritní farář v Hrochově Týnci, výpomocný duchovní v České Třebové, zemřel dne 15. září 2011. Pohřben byl 23. září 2011 v České Třebové.

R. I. P.

KALENDÁŘ KRÁLOVÉHRADECKÉ DIECÉZE PRO ROK 2012

Do distribuce se dostal stolní kalendář Královéhradecké diecéze pro rok 2012. Jeho texty vycházejí jako součást tříleté přípravy na 1150. výročí příchodu svatých Cyrila a Metoděje, kteří svým dílem významně přispěli k hlásání evangelia na Velké Moravě. Čeští a moravští biskupové při této příležitosti vyzývají věřící k hlubšímu promýšlení tří iniciačních svátostí církve – křtu, bířmování a eucharistie. V roce 2012 zaměříme naši pozornost na svátost bířmování. Obrazový doprovod kalendáře tvoří fotografie Veroniky Čepelkové z cest po zemích Blízkého východu.

Cena kalendáře je stanovena na 55 Kč, při odběru 10 a více kusů nabízíme cenu 50 Kč/kus.

Objednávat můžete osobně nebo poštou v redakci IKD na adrese:

Biskupství královéhradecké, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové, telefonicky na čísle: 4 95 063 422, nebo elektronicky na adrese: ikd@diecezechk.cz

MISIJNÍ KALENDÁŘ GUYANA – ZEMĚ RYCHLE PLYNOUCÍCH VOD

PMD připravila další vydání misijního kalendáře, který se stal již tradičním průvodcem po nejrůznějších misijních zemích různých kontinentů. Prostřednictvím tohoto kalendáře navážeme na loňský kalendář o Surinamu a navštívíme sousední zemi Guyanu v Jižní Americe. Zde prezentované fotografie a informace pochází z misijní cesty, jak ji v rámci mezinárodní spolupráce Papežských misijních děl (PMD) podnikla tříčlenná skupina: národní ředitel PMD a fotograf P. Jiří Šlégr, novinář z Radia Proglas Filip Breindl a kameraman Martin Rýznar. Z našeho kalendáře se dají vystříhnout pohledy, to abyste mohli každý měsíc někoho potěšit či obdarovat. Jestli se Vám kalendář líbí, můžete si jich objednat více pro své přátele a známé. Je možné si ho u nás též zamluvit, abyste každé jeho další vydání dostali hned „z první ruky“. Kalendář je za dobrovolný příspěvek. Darem 100 Kč můžete zachránit život dítěte na misiích z největší bída na půl roku. Dar 200 Kč vystačí na rok.

Papežská misijní díla, Špindlerův Mlýn 33, 543 51, tel./fax: 4 99 433 058, 604 838 882

Číslo účtu: 72540444/2700, IČ: 73634051, info@misijnidila.cz, www.misijnidila.cz

„Doctrina christiana – VIII. semestr“

1. 10. 2011

9.00–10.30 Mgr. Jan Hojda, Th.D.: Sebepochopení církve v proměnách dějin: ekleziologie druhého tisíciletí

11.00–12.30 Mgr. Martina Bolom-Kotari: Základy církevní heraldiky a sfragistiky

5. 11. 2011

9.00–10.00 ThLic. Martin Lanži: Co je to pastorální teologie?

11.00–12.30 Mgr. Helena Polehlová: Svatí králové a královny, mniši a řeholnice ve středověké Anglii

Cílem celého kurzu je základní úvod do křesťanské nauky podle jednotlivých teologických disciplín. Setkání programu se budou konat pravidelně jednu sobotu v měsíci od 9.00 hod. v Novém Adalbertinu v Hradci králové, Velké nám. 32. Celý program je veřejně přístupný, otevřený i pro zájemce o jednotlivá vybraná témata.

Ústí nad Orlicí

Festival duchovní hudby sv. Cecílie, 16. ročník

sobota 8. 10. 2011, kostel Nanebevzetí Panny Marie
V dopoledních hodinách příjezd a prezentace přihlášených sborů, rozezpívání, akustické zkoušky jednotlivých sborů a varhaníků v kostele, společná zkouška na závěrečnou bohoslužbu.

V 13.00 – 15.30 hod. festivalová vystoupení chrámových sborů a varhaníků.

Představí se Cecílská hudební jednota Ústí nad Orlicí, Šternberk, Velká Bystřice u Olomouce, Dvůr Králové nad Labem, Kameničky, dva sbory z Dolního Újezda u Litomyšle a varhaníci Lenka Malounková a Vít Havlíček.

V 16.30 hod. zpívaná mše svatá ke cti sv. Anežky České (výročí 800 let od narození).

Celebruje: Mons. Josef Kajnek a Th.Bc. Vladislav Brokeš. Účinkují společně zúčastněné chrámové sbory.

V 19.00 hod. **slavnostní koncert. Program:** B. M. Černožský, Š. Brixl, A. Hnilička

Účinkují: Spojené sbory – Salvátor Chrudim a Vysokoškolský umělecký soubor Pardubice

Komorní soubor Konzervatoře Pardubice „Orchestra di archi“, um. vedoucí Jiří Kuchválek

Solisté: soprán – Tereza Hořejšová, alt – Zuzana Hátlová, tenor – Michael Skalický, bas – Ondřej Míča, varhany – Marek Scholc, dirigent – Tomáš Židek

Akce se uskuteční za podpory Města Ústí nad Orlicí a Pardubického kraje.

Konference „Číhošťské události“

Římskokatolická farnost Číhošť připravuje na den 13. 10. 2011 jednodenní konferenci na téma „Číhošťské události“. Zahajovací mši svatou v 9.00 hod. bude sloužit královéhradecký biskup Mons. Jan Vokál.

ČM Fatima, Koclířov

Během **1. mariánské soboty dne 1. 10.** bude arcibiskupem Dominikem Dukou OP požehnaný nový areál Jana Pavla II. v Koclířově se sochou blahoslaveného Jana Pavla II. Součástí tohoto víkendu 30. 9. – 2. 10. je výroční mariánská konference, volba prezidenta hnutí pro ČR a celosvětový den modliteb za ochranu života.

Zveme na **víkend s P. Jamesem Manjackalem**, charismatickým katolickým knězem z Indie. Program začíná v pátek 7. 10. v kostele Božského Srdce Páně v Praze od 18.00 hod. V sobotu 8. 10. je začátek stanoven na 10.00 hod. Akce se uskuteční v pražské sportovní hale Arena Sparta Podvinný mlýn (stanice metra B Vysočanská). V neděli 9. 10. od 10.00 hod. bude program ve farním kostele Vzkříšení Páně ve Slavkově u Brna. Všude je vstup volný, bez poplatků.

Regionální programy WAF ČR se uskuteční: v pondělí 10. 10. v Hradci Králové v Novém Adalbertinu v 17.30 hod., v úterý 11. 10. v 16.00 hod. ve Valašském Meziříčí a v sobotu 15. 10. v 15.00 hod. v Teplicích v Čechách.

Ještě je možné se přihlásit na **pout' do Lurd a Fatimy**, která se koná ve dnech 16. – 27. 10. Nástup možný na trase Koclířov, Litomyšl, Hradec Králové, Praha, Plzeň.

Přijímáme přihlášky na **exercicie vedené P. Montfortem Okkaa z Nigerie** od 31. 10. – 6. 11. P. Montfort Okaa bude hlavním hostem programu 1. mariánské soboty 5. 11.

Oznamujeme, že se i letos uskuteční pout' z královéhradecké diecéze do katedrály sv. Víta v Praze a do kostela Panny Marie Vítězné k Pražskému Jezulátku s otcem biskupem Josefem Kajnekem, a to v sobotu 19. 11.

Kontakt: Světový apoštolát Fatimy, Českomoravská Fatima, Koclířov 195, 569 11 Koclířov u Svitav, tel. 461 543 164, mobil: 731 646 800, e-mail: recepce@cm-fatima.cz, www.cm-fatima.cz

Číhošť

„Zde ve svatostánku je náš Spasitel“

Smírné pobožnosti v Číhošti: **8. 10., 12. 11., 10. 12.**

Program: 8.45 svatý růženec – rozjímavý, 9.30 mše svatá, 10.15 výstav NSO – soukromá adorace, 12.00 společná adorace, 13.00 aktuální rozhovor, 14.00 ukončení
Příležitost ke svátosti smíření.

Vlaková stanice Leština u Světlé n. Sázavou (vzdálená 6 km) na trati Kolín – Havlíčkův Brod.

Informace: Římskokatolická farnost Číhošť, Číhošť 1, tel.: 731 604 214, 723 970 336, e-mail: cihost@seznam.cz, <http://www.cihost.webnode.cz>

Hoješín

Noční adorace: **7.- 8. 10., 4. - 5. 11., 9. - 10. 12.**

Kontakt: Školské sestry Hoješín, S. Terezie – tel: 469 676 181, mobil: 723 180 121

Slatiňany

Kněží chrudimského vikariátu a sestry františkanky si vás dovolují srdečně pozvat na modlitby za kněžská a řeholní povolání, které se konají každou 2. sobotu v klášterní kapli, Nádražní ul. č. 153, asi 200 m od nádraží

Termíny: 8. 10., 12. 11., 10. 12.

Program: 9.30 modlitba sv. růžence; 10.00 mše sv.; 10.45 adorace; 11.15 občerstvení; 11.45 křížová cesta; 20.00 noční adorace

Hlinsko

Občanské sdružení Jana XXIII. pořádá 3. ročník festivalu Setkání Hlinsko 2011

Program:

2. 10. 2011

14.00 hod. Vernisáž výstavy „Cesty do ticha“. Výstava výtvarných prací Jany Rauchfussově a Šárky Teplé. Průvodní slovo – Jan Benda, autor kaple sv. Zdislavy ve Studnicích. V úvodu vernisáže vystoupí žáci ze ZUŠ v Hlinsku. Výstava výtvarných prací potrvá do 31. 10. Místo konání: Centrum Jana XXIII. (výměňníková stanice v sídlištním bloku ulic ČSA a Jiráskova)

9. 10. 2011

14.30 hod. Komorní hudba barokních Benátek. Jan Kvapil – zobcové flétny & Jan Čizmář – loutny. V úvodu programu vystoupí žáci ze ZUŠ v Hlinsku. Místo konání: kostel Narození Panny Marie v Hlinsku. Vstupné dobrovolné.

16. 10. 2011

14.30 hod. Benefiční koncert duchovní hudby. Marie Fajtová – soprán, sólistka opery Národního divadla. Miroslav Pšenička – varhany. Místo konání: kostel Narození Panny Marie v Hlinsku. Vstupné 120 Kč. Výtěžek bude věnován Domu s pečovatelskou službou v Hlinsku.

23. 10. 2011

14.30 hod. Koncert vokálně-instrumentálního souboru VOX HUMANA. Zazní díla J. S. Bacha, J. Pachelbella. C. Monteverdiho, O. di Lassa. Místo konání: kostel Narození Panny Marie v Hlinsku. Vstupné dobrovolné.

Pěší putování s kresbami Jany Rauchfussově „starou cestou“ z Krucemburku do Hlinska s výkladem pana Jana Bendy (sobota 8. 10.).

Více informací: www.festival.euweb.cz.

Želiv

Duchovní obnovy v první sobotu. Termín: 1. 10. – Th. Mgr. Ing. Michael Miloslav Fiala, OPraem.: Růženec v životě věřícího. **Program:** 15.00 přednáška; 16.00 Lorentánské litanie; 16.20 adorace Nejsvětější svátosti (možnost svátosti smíření); 17.30 modlitba svatého růžence; 18.00 pontifikální mše sv. 5. 11. R. D. Marián Pavel Sokol, IClic., OPraem.: Odpustky, Dušičky a Panna Marie

Hradec Králové – Kukleny

Svátek sv. Františka z Assisi

Začátkem října si Církev a celá františkánská rodina připomíná památku sv. Františka z Assisi. Královéhradecké společenství Sekulárního františkánského řádu tak učiní dne 8. 10. 2011.

Program: 15.30 modlitba Františkánského růžence; 16.00 mše sv. s obnovou profesních slibů členů SFR. Po mši svaté vás srdečně zveme na malé posezení v sakristii.

Králíky

První mariánská sobota: 1. 10.

Program: 9.00 hod. růženec, 9.30 hod. přednáška v kostele, 10.00 hod. adorace možnost svátosti smíření, 11.00 hod. mše svatá, 12.00 hod. přestávka na oběd, 13.00 hod. beseda s pozvaným hostem, 13.30 hod. požehnání Milostným obrazem. Dne **8. 10.** se uskuteční **Drakiáda - den řemesel na Hoře Matky Boží**. 14.00 dětská mše svatá, pouštění draků na louce. Občerstvení v poutním domě.

Sympóziu „Svátost křtu a obnova křestní milosti ve svátosti smíření“

18. – 19. 10. 2011 – Adalbertinum, H. Králové

Sympóziu zahájí v úterý 18. 10. v 9.00 hod. diecézní biskup Mons. Jan Vokál, program bude pokračovat přednáškami, které se týkají základů křtu, ekleziologické reflexe nad svátostí křtu a smíření, liturgického slavení svátosti křtu, pastoračního pohledu na obě svátosti, katecheze v souvislosti s oběma svátostmi. Program prvního dne bude zakončen společným slavením eucharistie od 18.30 hod. Účelem praktické části sympózia, která se bude konat ve středu 19. 10., je vytvořit prostor pro diskusi, výměnu zkušeností a formulování podnětů pro pastorační práci. Program praktické části začíná v úterý 19. 10. od 9.00 hod. rozdělením do diskusních skupin a představením jejich témat. Ukončen bude v 15.00 hod. Sympóziu se uskuteční v budově Adalbertina na Třídě ČSA. Účast na sympóziu je bezplatná. Účast na sympóziu je možná i bez přihlášení.

Špindlerův Mlýn Středisko Eljon

Nordic walking v Krkonoších

Termín: 7. – 9. 10. 2011

Lektor: Milan Krynek

Hlavní náplní programu bude chůze s holemi, její výuka a nácvik, zaměřený na její zdravotní a rekondiční pojetí. Máme pro Vás připravenou řadu krásných tras, které povedou malebnou krajinou Krkonoš. Trasy jsou připraveny tak, aby se programu mohli aktivně zúčastnit všichni bez rozdílu věku a výkonnosti, starší děti nevyjímaje.

Hradec Králové Sedmikráska – křesťanské mateřské centrum

Zieglerova 230, Hradec Králové

Drakiáda

V neděli 23. 10. 2011 mezi 15.00 a 17.00 hodinou se koná na louce u panelové cesty pod Novým Hradcem Králové oblíbená podzimní akce. Na místo se dostanete nejlépe od konečné autobusů č. 23, 24, 27 a 28 (pokračovat „ve směru jízdy“) a trolejbusů č. 1 a 2. (cestou k Hvězdárně). Parkování v sídlišti je omezené počtem míst. Na svahu bude za příznivého větru uspořádána přehlídka draků za letu, na loučce dole budou za každého počasí pro děti připraveny „dračí“ soutěže.

Podzimní bazárek dětského oblečení, obuvi, hraček, knížek a sportovních potřeb...

Tradiční akce, která vám pomůže uklidit ve skříních a/nebo vybavit levně děti na zimu, se koná v prostorách KMC Sedmikráska. **Příjem čistých a zachovalých věcí proběhne v úterý 18. 10. od 8.00 do 18.00 hodin.** Za každou věc si účtujeme manipulační poplatek 2 Kč (platí se při příjmu). Objemnější věci (kočárky, kola, lyže atp.) nabízejte z prostorových důvodů formou inzerátu (za 5 Kč). **Prodej proběhne ve středu 19. 10. od 8.00 do 18.00 hodin.** Výdej neprodaných věcí a výplata peněz bude v pátek 21. 10. od 8.00 do 12.00 hodin. Z výtěžku odečítáme 15% ve prospěch KMC Sedmikráska. Prosíme všechny ochotné maminky, aby nám s touto náročnou akcí pomohly. Prosíme rovněž o donášku igelitových tašek, do nichž nakupujícím balíme zboží.

Pozor: přijímáme dětské oblečení pouze do velikosti 164 a obuv do čísla 38!!! Možné je také donést těhotenské oblečení a potřeby pro kojení. Nepřijímáme věci pro Charitu. Příjem oděvů a obuvi pro Charitu pořádá Diakonie Broumov (www.diakoniebroumov.org). Věci je možno přivést na hlavní nádraží v HK – vagón na vedlejší koleji (vjezd je od terminálu DP). Termíny, kdy je možno tohoto sběru využít, jsou do konce roku v sobotu 29. 10. od 9 do 17 hodin a v sobotu 17. 12. od 9 do 16 hodin; tel. 224 316 800 a 224 317 203.

Centrum pro rodinu, Hradec Králové

Příprava na život v manželství

Zveme všechny dvojice, které se chtějí hlouběji poznat, ujasnit si správnost své volby, ale i svá silná a slabá místa a připravit se na společný život v manželství.

Kurz v Hradci Králové: Kurz bude probíhat v Novém Adalbertinu, Velké nám. 32, každou středu od 12. 10. do 14. 12. 2011 v době od 18.30 do 20.30 hod.

Přihlásit se můžete a bližší informace získáte na Centru pro rodinu Hradec Králové, Velké nám. 32, Hradec Králové, tel.: 495 063 430 nebo 466 652 332, e-mail: crhk@diecezehk.cz, crhk@volny.cz.

Kurz v Pardubicích: Setkání budou probíhat během školního roku ve dvoutýdenních intervalech u Traxlerů – tj. ul. MUDr. Ducháčkové 359, Pardubice – Pardubičky (asi 400

m od nemocnice). Poprvé se sejdem v pátek 14. 10. 2011 v 19.30 hod. Termíny dalších setkání budou domluveny na prvním setkání.

Přihlásit se můžete a bližší informace získáte u Věry a Ladislava Traxlerových, tel. 466 652 332, 608 449 866, e-mail: crhk@volny.cz.

Diecézní centrum pro mládež

Z Madridu až na Vesmír

Zveme všechny mladé poutníky WYD z královéhradecké diecéze na setkání po dvou měsících na DCŽM Vesmír v době podzimních prázdnin. Začátek setkání **28. 10. 2011** (večer). Budeme nejen vzpomínat, ale také děkovat Hospodinu za všechna dobra, kterými jsme byli obdarováni. Závěr **30. 10. 2011** (obědem). Aktuální informace sledujte na www.vesmir.signaly.cz. Přijďte všichni, místa je dost. Prosíme, hlaste se předem! Kontakt: DCŽM Vesmír, Jedlová 266, 517 91 Deštné v Orlických horách, tel.: 494 663 140, e-mail: dczm.vesmir@atlas.cz.

Biskupství královéhradecké – Diecézní centrum pro seniory

3. – 6. 10. 2011 – Manželské setkání seniorů – I. turnus – Marianum, Janské Lázně

6. – 9. 10. 2011 – Manželské setkání seniorů – II. turnus – Marianum, Janské Lázně

6. 10. 2011 – Kurz angličtiny pro začátečníky (senioři i další zájemci) – ukázková hodina zdarma, Nové Adalbertinum, Hradec Králové

10. – 12. 10. 2011 – PC kurz pro seniory – začátečníky – BiGy, Hradec Králové

17. – 20. 10. 2011 – Duchovní obnovu pro seniory a animátory seniorů s P. Janem Rybářem SJ – Marianum, Janské Lázně

5. 11. 2011 – Diecézní setkání animátorů seniorů – Nové Adalbertinum, Hradec Králové

7. – 10. 11. 2011 – PC kurz pro seniory – mírně pokročilé – BiGy, Hradec Králové

6. – 9. 12. 2011 – Duchovní obnovu pro seniory a další zájemce s P. Janem Rybářem SJ – Marianum, Janské Lázně

10. 12. 2011 – Adventní setkání s programem – Nové Adalbertinum, Hradec Králové

Další nabídka:

22. – 29. 12. 2011 – Vánoce v Betlémě, vánoční putování Svatou zemí – poutně-poznávací zájezd

Nový nástěnný kalendář Pouť svatozemská 2012

Nová kniha nejen pro prarodiče Ať žije babička a dědeček

Informace a přihlášky: Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové; tel.: 495 063 661; mob.: 737 215 328; e-mail: dcs@diecezehk.cz; www.dcskh.cz; www.animatori.cz.

UŽ NEJSME ŽÁDNÍ ZAJÍCI

Třebosice jsou malá vesnička u Pardubic. Zdejší škola i fara, kdysi dvě z nejdůležitějších budov venkova, zely prázdnotou, dokud v nich Oblastní charita Pardubice nezřídila dvě střediska. V bývalé škole je denní stacionář a na faře pobytové odlehčovací zařízení. Obě služby nesou název Červánky a jsou určeny lidem, kteří nemohou být pro svůj věk nebo zdravotní postižení sami doma bez dohledu.

Červánky

Přesně na začátku prázdnin se prostředí třebosické fary otevřelo lidem, o které pečuje někdo z blízkých, ale z nějakého důvodu nějakou dobu (maximálně 3 měsíce) pečovat nemůže. Například odjíždí na dovolenou, jako v případě paní Šrámkové. Dcera s manželem odjeli na jih, a tak paní Šrámková ten týden, kdy budou pryč, stráví zde. Nejde do neznáma, protože pravidelně navštěvuje denní stacionář. „Ráda sem jezdím,“ říká. „To víte, mladí odejdou do práce a já jsem doma sama se psem. Tady člověk není sám. Obědy mi tu chutnají, a teď, když jsem tady i na noc, dostávám i večeře. Mladí taky byli zvědaví, jak to tady na té bývalé faře vypa-

dá. Všechno je tu nové, koupelny, pokoje, zařízení. Jsem spokojená.“

Všem se tu líbí

Od školy na faru je to pár kroků, vlastně jen přes cestu. „Myslím, že se u vás lidem musí líbit. Zvláště ti, kteří vyrůstali na vesnici a dnes žijí ve městě, se tu musí cítit jako v dětství,“ říká Martině Matysové, vedoucí odlehčovacích služeb, a nasávám vůni letního dne, dozrávajících jablek, dřevěného plotu, vody z blízkého potoka. „Všichni to říkají, všem se tu líbí,“ usmívá se Martina. „Je to rodinně koncipované středisko, kapacita pobytového zařízení je 8 lidí.“ Provází mě pokoji, prohlídím si jídelnu a podíváme se i na farní zahradu s posezením. „Máme to zařízení tak,“ pokračuje slečna vedoucí, „že lidé z odlehčovací pobytové služby tráví čas společně s lidmi z denního stacionáře, můžeme dělat dohromady zábavnější program, např. zhotovujeme různé výrobky a dárkové předměty, jdeme na procházku nebo se zabavíme venku na zahradě. Je to pro všechny pestřejší a zajímavější.“

pokračování na str. 20

ZEPTALI JSME SE...

MUDr. Magdaleny Chvilové Weberové – dětské lékařky a neonatoložky, která letos obdržela **celostátní Cenu Charity** za naši diecézi. Zasloužila se o vznik Charity v Havlíčkově Brodě před 20 lety a iniciovala vznik mnoha jejích zařízení, zejména pro rodiny a matky s dětmi. Po celou dobu v Charitě pracuje a dobrovolně pomáhá, prezentuje činnost Charity také na lékařských a jiných přednáškách.

Kdy a jak začala vaše spolupráce s Charitou?

Moje „charitní cesta“ začala záhy po sametové revoluci a v myšlence asi ještě za studií, kdy jsem chodila jako sestřička na LDN. Mnohé jsem se naučila v práci s lidmi, kteří odcházejí ze života. Deptalo mě, když přišel statný stařec a jako nešťastný stařeček během několika týdnů umřel na pocit opuštěnosti a zbytečnosti. Nebyly to ojedinělé osudy. Takových lidí, kteří se uzavřeli do své samoty a pocitů nelásky, za bariéru mlčení a odmítání stravy, bylo mnoho. Přístup personálu byl také „různý“. Když se tedy objevila možnost založit v rámci začínajících sociálních služeb Charity domácí ošetrovatelskou péči, neváhala jsem. Byla jsem tehdy na mateřské dovolené,

pokračování na str. 20

Pobytové odlehčovací zařízení Červánky v prostorách fary v Třebosicích.
Foto: archiv Oblastní charity Pardubice

pokračování ze str. 19

Už nejsme žádní zajíci

Protože teď právě je polední klid, jdeme s Martinou zpátky do společenské místnosti ve škole, kde by měli být ti, kteří svůj volný čas tráví aktivně.

Popolední dýchánek

Pánové chodí většinou po obědě spát. Dámy se scházejí u novin, časopisů, knížek. Televize hraje slabě, spíše jen jako kulisa. Většina z přítomných luští křížovku. „Když se píše něco zajímavého v novinách, hned to tady probereme,“ říká paní Šrámková a vzpomíná např. novoty, které se chystají na školáky.

O paní Stránské se dozvídám, že oslavila 87 let. Na svůj věk rozhodně nevypadá. Ani vzhledem, a jak potvrzuje vzápětí, ani duchem: „Na faře se mi líbí. Po večerech nevyvádíme, je to ve vsi slušnosti. Možná těm mladším je to zatěžko, ale ono nás tady mladejch moc není. Personál je milý, víte, taky už nejsme žádní zajíci, abychom dělali nějaké výtržnosti. Jsme rádi, když večer padnem a spíme.“

Smích uvolnil atmosféru a už se rozpovídávají další, a tak se dovídáme o dětech a o vnoučatech, o bývalých profesích, o cestování. Paní Šrámková byla loni s vnučkou ve Francii, pochvaluje si, že se tam domluvila ruský. „Letadlem jsem letěla několikrát, a to jsem na invalidním vozíku.“ Zaznívá i němčina a mě moc těší, že jsem se zdejší společností strávila vydatné intelektuální odpoledne.

Slečna vedoucí můj dojem potvrzuje: „Jsem ráda, že mohu pracovat se staršími lidmi. Už na studiích jsem si jako cílovou skupinu vybrala seniory, mám k nim nejblíže. Výborně se s nimi spolupracuje, rádi se do všeho zapojí, jsou nadšení. Hodně vyprávějí, což je obohacující, protože zažili to, co nás nepotkalo. Každou chvíli také slavíme nějaké svátky, narozeniny, je s nimi spousta legrace.“

Vladka Dobešová

pokračování ze str. 19 Zeptali jsme se...

a tak jsme šli s ročním synkem Jakubem na úřady a za lékaři a ptali se, co lze udělat. Nakonec bylo možné zřídit Charitní ošetrovatelskou službu přes vznik Charity. Tak tedy v Brodě za spolupráce dalších nadšených vznikla. Od roku 1991 se pak nabalily další projekty. Těch je v současné době v rámci působnosti Oblastní charity Havlíčkův Brod celkem 16.

Jedním z nich je Charitní domov pro matky s dětmi, který je do značné míry také vaše zásluha..

Tento projekt vznikl podobným způsobem. Před 20 lety bylo cca 3x více interrupcí než dnes. Zlobilo mě, že na jedné straně zaznívá – naprosto oprávněný – striktní zákaz potratů z církevních kruhů a na straně druhé zůstávají ženy s nechtěným těhotenstvím naprosto bez praktické pomoci. Měl to být jeden z pomocných kroků k ochraně nenarozených dětí. Dalším stejně důležitým motivem bylo to, že jsem nastoupila po promoci na dětské oddělení. Před 20 lety byly na dětských odděleních relativně často děti z tzv. sociálních důvodů. Měla jsem v mysli, že oddělovat mámu a dítě jen kvůli tomu, že nemá odpovídající sociální zázemí, je zbytečné. Připadalo mi rozumnější nabídnout alternativu v podobě zařízení, kde by se mamky mohly učit, jak s dítětem, které přišlo nečekaně nebo brzy, zacházet. Klientkami se velice rychle staly ženy a dívky, které neměly možnost se učit mateřským vzorcům chování ve své první rodině. Byly to maminky, které neprožily jistotu první nosné vazby, a tudíž neuměly dát pocit jistoty dítěti. Připadalo mi smysluplnější pomoci mamkám, aby se našly samy a pak mohly hledat cestu ke svému dítěti.

Iniciovala jste také vznik Střediska rané péče. Cítala jste nezbytnost takové služby?

Projekt Střediska rané péče jsem nosila

v hlavě tak 3–4 roky, možná i víc, protože mou základní profesí je péče o nemocná a nedonošená miminka. Stále jsem cítila, že jen medicínská pomoc není dostačující. Prvotní zdravotní problémy nezralosti nebo závažných diagnóz raně dětského věku přejdou během měsíců do problémů psychosociálních, do problémů vztahů v rodině a do celého fungování rodiny. Připadalo mi opět nesmyslné dávat dítě, které má handicap, do ústavu. To bývala cesta, jak v dítěti ztratit i zbytkové možnosti a dovednosti. Myslela jsem si, a po létech práce s nemocnými dětmi si to myslím stále více, že i těžce handicapovaný, nemocný člověk má možnost komunikace a potřebuje prožívat blízkost ostatních. Jistě někdy není vyhnutí a dítě do ústavní péče musí. Je ale mnoho typů handicapů a diagnóz, které nutně nemusí skončit naprosto beznadějně. Naopak. Vývojová psychologie jednoznačně prokazuje, že čím dříve se s dítětem začne cíleně a kvalifikovaně pracovat, tím větší šanci má tělíčko (nervový systém především) obejít daný handicap. V rámci dané diagnózy pak lze časnou a správně vedenou rehabilitaci a komplexní stimulaci dítěte nastartovat do daleko větší míry soběstačnosti. To má raná péče za úkol.

V září jste získala Cenu Charity za příspěvek k charitativnímu dílu. Vidíte ještě další cesty nebo možnosti, kterými byste se s Charitou chtěla vydat?

Musím se přiznat, že tato cena mě zaskočila. Nemyslím, že by má práce byla nějaký veliký příspěvek. Spíše jak vidno z mého vzpomínání jsem si ulehčovala práci profesní. Na druhé straně ale s léty vidím, že se nám podařilo trochu provázat zdravotní a sociální službu v regionu. Získala jsem hodně přátel, se kterými jsme projekty uváděli v život. Baví mě tvořit nové. Mé možnosti jsou omezené rodinou, profesí, představou Boží o tom, co mám dělat, a taky dnem, který má přece jenom jen 24 hodin. Ale ráda bych se dále věnovala sociálně zdravotní problematice. Jistě půjdu dál s projektem domácí hospicové péče. Po létech práce na porodním sále a po létech starosti o seniory a odcházející vnímám, že jde o důležité mezníky přechodu. Jsou to tak moc důležité přechodové stavy, že na začátku, ani na konci, když člověk přichází, ani když odchází, by na to neměl být sám.

Vladka Dobešová

OBLASTNÍ CHARITA HAVLÍČKŮV BROD SLAVÍ 20. VÝROČÍ

Oblastní charita Havlíčkův Brod slaví v letošním roce 20. výročí svého vzniku. Patří mezi největší neziskové organizace v Kraji Vysočina. Více než stovka zaměstnanců pečuje o zhruba 5 tisíc klientů. Své dvacáté výročí oslaví **20. a 21. října 2011 v Humpolci a Havlíčkově Brodě**. V těchto dvou městech sídlí i nejvíce jejích služeb. Všichni jsou zváni také na jubilejní **20. Ples lidí dobré vůle**, který se uskuteční **v sobotu 5. 11. 2011 v Kulturním domě Ostrov v Havlíčkově Brodě**.

Program oslav a bližší informace najdete na www.charitahb.cz.

AKTUALITY

Integrační kurzy češtiny pro cizince

HRADEC KRÁLOVÉ: Po prázdninové přestávce byly v září opět zahájeny integrační kurzy češtiny pro cizince ze třetích zemí. Kurzy jsou bezplatné a probíhají v sídle Diecézní charity na Velkém nám. 37 v Hradci Králové. Kurz pro pokročilé vždy v pondělí od 16:30 do 18:30, pro začátečníky ve středu dopoledne od 10:00 do 12:00 anebo odpoledne od 17:00 do 19:00. „V létě byl také nově otevřen integrační kurz češtiny pro cizince z Mongolska, kteří pracují ve firmě Sněžka v Náchodě“, říká ing. Jan Kočí, vedoucí charitní Poradny pro cizince a uprchlíky při Diecézní charitě Hradec Králové. Na kurzech si mají cizinci možnost osvojit základy češtiny, gramatiku i konverzaci, a seznámit se s naší kulturou, aby se lépe zorientovali v životě v ČR. *(Jana Karasová)*

Kontakt: Poradna pro cizince a uprchlíky, Velké nám. 37, Hradec Králové, tel. 495 063 135, email: poradna.cizinci@hk.caritas.cz. Více také na www.hk.caritas.cz.

Tento projekt je spolufinancován z prostředků Evropského fondu pro integraci státních příslušníků třetích zemí.

eNCéčko slavilo 5. narozeniny

SVĚTLÁ N. SÁZ.: Oslava 5. narozenin eNCéčka – nízkoprahového centra pro děti a mládež, které ve Světlé nad Sázavou provozuje Oblastní charita Havlíčkův Brod, se konala 26. 8. 2011 v tamní zámeckém parku. Slunečné počasí akci venku více než přálo. Po úvodním slovu moderátorů se „slova“ ujala dvojice mimů, kteří navodili narozeninovou atmosféru svými výstupy, jak na pódiu, tak přímo mezi diváky.

Do přípravy a realizace oslavy se zapojili současní i bývalí návštěvníci centra. Pomáhali od začátku do konce. Od stavění stanů, přes předvedení scénky s názvem „Přechod Andulky Šafářové na střední školu“, nebo tanečního vystoupení Zumba, až po závěrečný úklid. Na oslavě nechyběl narozeninový dort. Mezi gratulanty byla také místostarostka města Ing. Lenka Arnotová.

eNCéčko poskytuje sociální služby dětem a mládeži v nepříznivých sociálních situacích. V jeho programu je možné najít také další aktivity, jako rozmanité stolní hry, možnost práce na PC nebo výtvarné programy. Některé z výtvarných technik realizovaných v eNCéčku si mohli vyzkoušet i návštěvníci oslavy, případně si mohli výrobky vzniklé v eNCéčku zakoupit. Mnozí po celé odpoledne řádně prověřovali nafukovací skluzavku a trampolínu. O závěrečný hudební program se postaraly punková skupina

pokračování na str. 22

KALENDÁŘ NA ŘÍJEN

ŠIKOVNÉ RUCE PRO HOSPIC ANEB LIDÉ LIDEM**Vernisáž tradiční prodejní výstavy**

Moderuje redaktorka Čro Hradec Králové R. Pacáková
Hudební doprovodný program: Štěpánovo kvarteto

7. 10. v 17 hod.

**Výstavní síň Městského úřadu,
Červený Kostelec**

Slavnost vyhlášení vítězů soutěže

Vystoupení známého imitátora Václava Faltuse, dále účinkují žáci ZUŠ Červený Kostelec.

Moderuje redaktorka Čro Hradec Králové Romana Pacáková, která spolu s Václavem Faltusem předá ceny vítězům soutěže Šikovné ruce pro hospic aneb lidé lidem.

7. 10. v 19 hod.

Divadlo J. K. Tyla, Červený Kostelec

Akce se koná v předvečer Světového dne hospicové a paliativní péče.

Realizaci soutěže podpořili: Fond T- mobile, Nadace Umění pro zdraví a Krajský úřad Hradec Králové.

Pořádá: Oblastní charita Červený Kostelec

DÁRCOVSKÁ SMS

Domov sv. Josefa v Žirči

můžete podpořit odesláním SMS
jednorázově ve tvaru:

DMS DOMOVJOSEF na číslo 87777

roční podpora ve tvaru:

DMS ROK DOMOVJOSEF

na číslo 87 777

Podpořte kvalitní péči o nemocné roztroušenou sklerózou v Domově sv. Josefa v Žirči.

Hospic Anežky České

můžete podpořit také odesláním SMS
jednorázově ve tvaru:

DMS HOSPICCK na číslo 87777

roční podpora ve tvaru:

DMS ROK HOSPICCK

na číslo 87 777

Finanční prostředky budou použity na zlepšení péče o těžce nemocné a umírající.

Cena jedné DMS je 30 Kč, organizace obdrží 27 Kč.

Při roční podpoře Vám bude automaticky odečítána částka 30 Kč každý měsíc.

Více informací o dárcovství na www.darcovskasms.cz.

DĚKUJEME VÁM!

Žirafička z Okrouhlice, rocková kapela 365 z Pelhřimova a hip hopová skupina Memento mori z Havlíčkova Brodu.

„Za 5 let svého působení prošlo eNCéčkem více než 320 uživatelů služeb, kteří přicházeli s různými trápeními. Asi nejčastěji se jednalo o problémy spojené se školou – zvládání učení, problematické vztahy s učiteli nebo spolužáky. Výjimečné nejsou ani situace, kdy dospívající přichází do eNCéčka s tím, že potřebují poradit nebo se svěřit se situacemi, jež prožívají doma v rodině, nejčastěji s rodiči. Nízkoprahovost v názvu zařízení by bylo možné přeložit jako maximální přístupnost, ale hlavně se jedná o způsob poskytování sociálních služeb, v našem případě pro děti a mládež ve věku od 10 do 20 let. A tak je podstatnou součástí naší práce poskytování rozhovorů a řešení nejrůznějších obtížných sociálních situací mladých lidí ve zmiňovaném věku,“ shrnuje 5 let života eNCéčka jeho vedoucí Jana Dománková. **(Oblastní charita Havlíčkův Brod, www.hb.charita.cz)**

TENTO PROJEKT JE SPOLUFINANCOVÁN EVROPSKÝM SOCIÁLNÍM FONDEM PROSTŘEDNICTVÍM OP LZZ A STÁTNÍM ROZPOČTEM ČR.

Konference

„Anežka Česká – světice a služebnice“

Diecézní teologický institut ve spolupráci s Oblastní charitou Červený Kostelec pořádají konferenci, která se bude věnovat životu a poslání sv. Anežky Přemyslovny. Konference se koná u příležitosti 800. výročí narození světice.

sobota 8. 10. 2011 od 9 hod.

Divadlo J. K. Tyla (Břetislava Kafky 573)

Červený Kostelec

Konference je určena široké veřejnosti a jejím cílem je připomenout postavu Anežky České a poukázat na její poslání v širším spirituálním, teologickém i kulturně-historickém kontextu.

Součástí konference je též slavnostní odhalení sochy sv. Anežky (u volnočasového a vzdělávacího centra Háčko).

Program:

9:00 zahájení

I. Anežka Česká – světice

9:15 – 10:00 ThLic. David Bouma, Th.D.: Význam svatých pro život církve

10:15 – 11:00 SM Ludmila Pospíšilová OSF: Svatá Anežka a její duchovní cesta

II. K teologii služby

11:15 – 12:00 ThLic. František Petr Burda, Th.D.: Trojice–identita–služba

12:15 – 13:00 ThLic. Prokop Brož, Th.D.: Služba v církvi a ve společnosti – název bude upřesněn

13:00 – 14:30 přestávka na oběd

III. Historické a kulturní souvislosti

14:30 – 15:15 PhDr. Tomáš Petráček, Ph.D., Th.D.: Svatá Anežka a evangelijní průlom 13. století

15:15 – 15:45 doc. PhDr. Věra Němečková, Ph.D.: Svatá Anežka na bankovkách, mincích a medailích

16:15 Slavnostní odhalení a požehnání sochy sv. Anežky České (centrum Háčko – Manželů Burdychových 245); hlavní projev: prof. PhDr. Petr Piřha, CSc.

Změna vyhrazena! **Více tak na www.ochck.cz.**

VZDĚLÁVÁNÍ

PROFESNÍ VZDĚLÁVÁNÍ

Farní charita Dvůr Králové zahájila v červnu 2011 dvouletý vzdělávací projekt s názvem **Profesním vzděláváním ke zvyšování kvality Farní charity Dvůr Králové nad Labem**. Tento projekt je spolufinancován z Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost a státního rozpočtu ČR. Zaměřuje se na zvyšování kvality zaměstnanců, jejich odborných znalostí a poskytování sociálních služeb, které se odráží na spokojenosti klientů.

Hlavním cílem projektu je pomoci zaměstnancům dosáhnout vyšší úrovně vědomostí v oblasti sociálních služeb a nastartovat tak kontinuální proces vzdělávání pracovníků organizace s cílem zvýšit kvalitu poskytovaných služeb klientům.

Vzdělávání zaměstnanců probíhá v následujících oblastech poskytování sociálních služeb: standardy kvality sociálních služeb; metody sociální práce a péče o klienty; komunikační dovednosti; supervize v sociální oblasti; osobnostní rozvoj; manažerské dovednosti a legislativa. Farní charita Dvůr Králové poskytuje ve svém regionu například sociální službu osobní asistence pro lidi se zdravotním postižením, dále sociálně terapeutickou dílnu pro dospělé osoby s mentálním postižením, nízkoprahové zařízení pro děti a mládež Střelka a sociální poradenství. Více také na www.fchdk.cz.

Mgr. Kateřina Hojná

Projekt je spolufinancován z Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost a státního rozpočtu České republiky.

Charita ČR pro Somálsko a Etiopii

Na pomoc obětem hladomoru v Africe je možné přispět na sbírkový účet Charity ČR číslo:

**5660022/0800 u České spořitelny,
VS: 103 – Somálsko, 146 – Etiopie.**

Pomoci můžete také zasláním dárcovské SMS ve tvaru:

DMS CHARITACR na číslo 87777.

Cena DMS je 30 Kč, Charita obdrží 27 Kč.

Více na

www.charita.cz a www.caritasczech.org.

DĚKUJEME!

Golden Consulting s.r.o.

- > zprostředkování prodeje Vaší nemovitosti
- > kompletní právní servis ZDARMA
- > inzerce na všech významných webech v rámci celé ČR

Profesionalita. Individualní přístup ke klientům.
Záloha na kupní cenu předem. Vyplácení exekucí.

POZOR AKCE!

Při předložení tohoto inzerátu
vypracování znaleckého posudku
pro podání daňového přiznání **ZDARMA!**

KONTAKTUJTE NÁS NA TELEFONNÍM ČÍSLE

725 800 192

Ze života pardubické farnosti

Setkání pro muže

Aktivity Papežských misijních děl pro děti během Misijní neděle

Muzikantská Cecilka – tradiční soutěž ve zpěvu pořádaná Salesiánským střediskem mládeže

Výjezdní zasedání kněží vikariátu Pardubice

Oslava patrona farnosti – sv. Bartoloměje

Letošní 6. pouť rodin do Rokole